

Ghid pentru curățenia locuinței

DE CE ACEST GHID ?

- Nu știm de unde să începem.
- Nu știm ce materiale ajutătoare să folosim sau să avem la îndemână.
- Nu știm ce să folosim pentru curățat, lustruit, vitaminizat.
- Uităm un „colț” al locuinței necurățat.

Un ghid necesar fiecărei familii!

ISBN 973-7943-28-7

EDITURA Alex Alex

Preț: 8,5 lei

NOU !!!
la Alex Alex

Florentina Pavel

Ghid

pentru

curățenia locuinței

că, cât, cum, cu ce

- Balconul
- Sufrageria
- Dormitorul
- Bucătăria
- Cămara
- Baia
- Holul
- Plantele
- Pereți, geamuri
- Mobilă, tapiterie
- Haine, sticlărie
- Veselă, tablouri
- Bibelouri
- Covoare, perdele
- Gresie, faianță
- ...

Ghid pentru curățenia locuinței

GARANTAT STRĂLUCITOR

O locuință
curată
ca un pahar

FLORENTINA PAVEL

Curățenia locuinței

Editura ALEX-ALEX & LETI PRESS
București

Editor: **ADRIAN ALEXANDRU**

FLORENTINA PAVEL
CURĂȚENIA LOCUINȚEI

© Florentina Pavel, 2006

© PAVCON, 2006

© Editura Alex-Alex, pentru această ediție, 2006

În procesul de documentare pentru realizarea acestei lucrări
au fost consultați profesioniști în curățenie, de la firme specializate.

Comenzi:

Editura ALEX-ALEX, tel.: 021-318.64.26
021-211.45.81

Redactor: **Roberta Tărtășeanu**

Consilier financiar: Emilia Cimpoeu

Coordonator difuzare/vânzări: Andreea Bengescu

Redactare artistică, stilizare, corectură:

S.C. PAVCON M.O. Grup SRL

pavcon@yahoo.com / 0723.26.90.40

*Editura își declină orice responsabilitate privind
originea materialelor primite spre publicare.
Responsabilitatea revine exclusiv autorului
și/sau traducătorului.*

Coperta: **Editura ALEX-ALEX**

Curățenia locuinței

B-dul Victor Vladimirovici, nr. 31.
sector 5, Bucuresti, ROMANIA

fedprint
tipografie

Tel: 411.88.55; 411.47.76 fed@prom.ro

Cuvântul editorului

De ce o carte despre curățenie? Pentru simplul motiv că, acum, în România, este nevoie de așa ceva! Pentru simplul motiv că și făcutul curățeniei are regulile și secretele sale, transmise până acum cu precădere pe cale orală, din generație în generație, de la bunică la nepoată și de la mamă la fiică.

Deseori ne întrebăm de ce unele case strălucesc de curățenie, în timp ce în altele ne e teamă să pășim? De ce unele gospodine (sau gospodari, după caz) termină curățenia după două-trei zile de chin, iar altele (sau alții, tot după caz) rezolvă această sarcină de familie în numai câteva ore?

Răspunsul este unul cât se poate de simplu: pentru că primii au un *sistem de lucru*, iar ceilalți nu au!

Un *sistem* este format dintr-o serie de *pași* foarte bine stabiliți, aproape *standardizați* putem spune, atât din punctul de vedere al activităților care trebuie desfășurate, cât și al timpului efectiv în care trebuie făcute aceste activități.

Cartea pe care o țineți acum în mâinile dumneavoastră este un *sistem de lucru*. Ea a fost concepută și realizată după ce au fost studiate și încercate mai multe modalități de lucru, specifice fiecărei operațiuni în parte. Pentru ca dumneavoastră, cititorii noștri, să beneficiați de cele mai utile informații, au fost alese doar acele mo-

dalități în urma cărora să obțineți cel mai bun rezultat cu minimum de timp și de efort. În plus, modul simplu și eficient în care sunt descriși pașii ce trebuie făcuți în cadrul *sistemului de curățenie*, vă va da și dumneavoastră eficiență și, suntem convinși, multă satisfacție!

În speranța că lucrarea de față va fi ghidul dumneavoastră cel mai bun înainte de marile sărbători ale anului, Paștele și Crăciunul, când tot românul își deretică prin casă, dar și în zilele de week-end, când se fac de obicei operațiunile minore de întreținere a curățeniei, vă dorim o lectură cât mai plăcută și... eficientă!

ÎNCEPUTUL...

Multe gospodine au tendința ca atunci când fac curățenie să lase balconul pe ultimul loc. Ei bine, curățenia se începe întotdeauna din exterior către interior, de la cea mai îndepărtată fereastră până la ușa de la intrare. Așadar, balconul ar trebui să fie primul loc în care se va face curățenie. Dacă se lasă ultimul, atunci când îl veți curăța, veți trece cu tot ceea ce strângeți din el prin camera pe care ați curățat-o deja. Și oricât ați fi de atent, este imposibil să nu aduceți cu dumneavoastră în casă măcar câteva firicele de praf, care vor fi observate imediat de prietenul sau vecinul care vă calcă pragul, ca un făcut, exact a doua zi!

Curățenia nu trebuie să fie făcută numai de către un singur membru al familiei, ceea ce face ca durata să se întindă pe 2-3 zile sau chiar mai mult. Toată familia va fi implicată, soțul, soția și chiar copiii; astfel, cu toții vor învăța să aprecieze munca în gospodărie și vor întreține curățenia. Încă de la vârsta de 7-8 ani, copiii pot fi învățați și lăsați (sub supraveghere) să folosească aspiratorul în camera lor, să șteargă praful, să așeze lucrurile sau să spele vasele. În felul acesta, mai târziu, când vor fi adolescenți, nu se vor simți „deranjați” de vor fi puși să-și curețe camera sau, mai mult decât atât, nu va fi nevoie să li se spună să își facă ordine în ea, pentru că o vor face singuri și o vor și păstra. În plus, copiii sunt

chiar bucuroși, mai ales atunci când sunt mici, să fie implicați de părinți în treburile gospodărești. Această implicare îi face să se simtă responsabili și satisfacți...

BALCONUL

Înainte de a începe curățirea balconului, este necesar să se scoată din el tot ce poate fi scos. Se va trece apoi la aspirarea prafului, la ștergerea pânzelor de păianjen de pe tavan, pereți, pervazul ferestrelor și podea (și dacă credeți că acestea nu există, vă înșelați! – păianjenii își pot reconstrui pânzele peste noapte...).

După această operațiune se va trece la ștergerea pereților cu o cârpă umezită în soluție cu detergent (dacă pereții sunt lavabili), se spală geamurile, suporturile de flori, se curăță ghivecele, florile, rafturile și tot ce mai există în balcon, iar în final pardoseala. Frunzele plantelor se vor șterge și spăla cu un pulverizator cu apă proaspătă, curată.

Plafonul și pereții lavabili se curăță cu o soluție de apă caldă și detergent universal (de preferat din cel care nu necesită clătire, pentru a economisi timp și pentru a depune mai puțin efort fizic). Dacă nu aveți un astfel de detergent, puteți folosi unul obișnuit, însă după ce pereții au fost bine curățați cu o lavetă, înmuiată în soluție și apoi stoarsă bine, se clătesc în același mod, folosind o lavetă înmuiată în apă rece, curată.

Geamurile se curăță folosind un spray pentru geamuri sau soluție specială pentru curățat geamuri ori apă cu-

rată în care s-a adăugat puțin oțet alimentar, gaz lampant sau alcool sanitar. Se șterg apoi geamurile cu prosoape de hârtie sau cu o foaie de ziar, cu mișcări circulare mici, până la uscarea lor completă. Prosoapele de hârtie sau ziarele cu care se face această operațiune se vor înlocui de fiecare dată când se umezesc.

SECRET

Geamurile se vor șterge în zilele înnorate, nu când plouă sau când e soare puternic, pentru că se vor usca prea repede și vor rămâne dâre.

Ghivecele de flori se șterg cu o cârpă uscată, apoi cu una ușor umezită în apă curată. Cu un bețișor ascuțit se va săpa apoi pământul florilor, se va completa cu unul proaspăt (dacă este nevoie), se vor șterge frunzulițele plantelor cu o cârpă uscată și se stropesc cu un pulverizator cu apă (la speciile de plante care permit acest lucru). Este bine ca udarea plantelor, precum și stropirea frunzelor cu pulverizatorul, să se facă folosind apă de ploaie sau, în lipsa acesteia, apă de izvor (din fântână sau din râu) care, în prealabil, a fost ținută cel puțin două ore în camera în care sunt florile. Dacă nu aveți de unde să luați apă de ploaie sau de izvor, puteți folosi apa de la robinet, dar numai după ce a fost ținută de pe o zi pe alta într-un vas larg, pentru ca suprafața de evaporare a clorului să fie cât mai mare. Mai multe amănunte despre îngrijirea plantelor după specii puteți afla în capitolul destinat plantelor de apartament sau din lucrarea „Plante de ornament”, pe care o puteți comanda completând talonul de la sfârșitul acestei cărți.

Balconul poate fi transformat într-o miniseră, o adevărată oază de relaxare și odihnă după o zi obositoare de muncă. Pentru înfrumusețarea balconului se vor folosi ghivece suspendate și jardiniere, în comerț existând o diversitate de modele, la prețuri foarte accesibile.

În aceste vase se pot cultiva o varietate de soiuri de plante, cu flori de diverse culori, care vor da viață și vor împodobi balconul. Se vor alege plante cu perioade diferite de înflorire, pentru a asigura balconului o imagine deosebită atât primăvara, cât și vara sau toamna. Cele mai des utilizate plante sunt petuniile, mușcatele pletoase, cercelușii, bumbișorii, panseluțele, verbenele și condrășii.

În **jardinierele** așezate pe pervazul balconului se pot planta în partea din față plante pitice sau pletoase, iar în spate plante mai înalte, combinându-le astfel încât culorile lor să formeze un aranjament atrăgător și grațios (alb-albastru, alb-roșu, alb-oranj, galben-albastru, alb-violet, galben-violet ș.a.).

În **ghivecele suspendate** se vor pune, de obicei, plante atârănătoare: petunii, cerceluși, asparagus, mușcate pletoase ș.a. Din când în când, se vor folosi îngrășăminte.

Plantele de balcon se vor întreține ca și cele de apartament. Se vor uda astfel încât pământul să fie în permanență umed, se vor stropi cu apă frunzele și florile, iar pământul din ghivece se va afâna cu un bețișor ascuțit sau cu o lopățiță de ghiveci. Frunzele și florile uscate vor fi îndepărtate periodic, pentru a asigura celor noi energia de care au nevoie pentru a crește frumoase și viguroase.

În colțurile balconului se pot așeza vasele (**hârdaiele**) cu plante mari, cum ar fi cele cu leandru, ficus, palmier,

lămâi, mandarin ș.a. Aceste plante vor fi crescute și îngrijite potrivit tehnicilor specifice, care pot fi studiate în materialele de profil.

Un astfel de balcon reprezintă locul ideal în care vă puteți relaxa în fiecare seară, aproximativ 30 minute, într-un fotoliu, citind o carte sau, pur și simplu, privind și admirând frumusețea plantelor.

SUFRAGERIA

Înainte de a începe operațiunea de curățenie în sufragerie, vor fi strânse perdelele de la ferestre, husele fotoliilor și canapelei, covorul, mileurile etc. Apoi se va aspira praful începând cu plafonul, pereții și terminând cu podeaua. Întotdeauna curățenia într-o încăpere se începe de sus în jos. După ce s-a aspirat praful, se spală sau se șterge fiecare obiect în parte.

*Întotdeauna curățenia într-o încăpere
se începe de sus și se termină jos!*

Plafonul și pereții, dacă sunt acoperiți cu vopsea lavabilă, se vor curăța cu o lavetă înmuiată în apă caldă și soluție de curățat. Se recomandă folosirea unui detergent care nu necesită clătire. În comerț se găsesc astfel de detergenți, care nu numai că au putere maximă de curățare, dar protejează culoarea și reduc timpul și efortul de curățare la jumătate. Laveta se va stoarce foarte bine înainte de curățare.

Ce vom face însă în cazul în care nu ne putem permite procurarea unui astfel de detergent sau nu îl avem la îndemână atunci când ne trebuie? Cum procedăm ca rezultatele finale să fie la fel de bune sau apropiate de cele în care s-au folosit detergenți speciali? Înainte de apariția pe piața românească a detergenților care ne ușu-

rează atât de mult munca, bunicile noastre foloseau cu succes soluții preparate de ele în gospodărie, iar rezultatele erau uimitoare. Cu ce ar fi spălat bunica vopseaua lavabilă în lipsa detergentilor minune?

Ei bine, cu orice fel de detergent pe care îl aveți în casă, diluat în apă caldă. Se înmoaie un burete sau o lavetă în această soluție, se stoarce bine, după care, cu mișcări circulare, mici, se șterg pereții. Dacă aceștia sunt foarte murdari, se șterge o porțiune cu laveta umeză, se lasă să se înmoaie, după care se revine asupra ei, insistând. Se spală laveta de câte ori se murdărește. După spălare, se clătesc plafonul și pereții cu apă curată, folosind același mod ca și la curățare. Este bine ca apa, în ambele cazuri, să fie înlocuită de fiecare dată când se murdărește..

Petele de pe vopseaua lavabilă se scot mai bine dacă se curăță cât timp sunt proaspete. Urmele de sânge de la tântării sau muștele strivite pe perete (deși nu este recomandabil ca insectele să fie astfel exterminate, în România încă se mai recurge la această practică... desuetă) se șterg imediat cu o lavetă înmuiată în sifon rece sau în apă rece cu sare. După ce se usucă, se pot șterge cu apă și detergent, dar urmele rămase se vor lua mult mai greu.

Dacă pereții sunt acoperiți cu tapet lavabil, se vor curăța la fel ca și cei dați cu vopsea lavabilă sau, în cazul în care aveți un tapet mai vechi, ale cărui culori și-au pierdut prospețimea, este bine să-l curățați cu o soluție de sare și apă, iar după ce se zvântă, să-l ștergeți cu o cârpă moale de finet sau cu o lavetă uscată. Se pun 2-3 pumni de sare grunjoasă într-un lighean, se toarnă peste ea apă rece, atât cât să o acopere, se amestecă bine cu

o paletă sau o lingură de lemn până ce se dizolvă, după care se înmoaie o lavetă sau un burete în soluție, se stoarce bine și se șterge tapetul cu mișcări circulare, mici. Se lasă tapetul să se zvânte bine, circa 30 de minute, apoi, cu o cârpă moale, uscată, se șterg urmele de sare de pe tapet. Soluția de sare nu numai că va curăța tapetul, dar îi va reda și prospețimea și strălucirea de odinioară.

*Soluția salină redă tapetului vechi frumusețea,
prospețimea și strălucirea de odinioară.*

Tocurile de lemn ale ferestrelor și ușilor, acoperite cu vopsea, se curăță foarte bine cu soluții de detergent universal care nu necesită clătire și care îi redă vopselei prospețimea și luciul.

Se aspiră bine praful de pe tocărie sau se șterge cu o cârpă uscată. În lipsa unui detergent universal care nu necesită clătire se poate folosi apă cu săpun alb de toaletă sau orice fel de detergent existent în casă, chiar și detergent de vase. Se înmoaie o lavetă în soluția de curățat, caldă, se stoarce bine și se șterge tocăria. Se schimbă apa de câte ori este nevoie. După curățare se clătește cu apă curată, folosind același procedeu ca și la curățare.

Dacă s-a zugrăvit cu var și s-a stropit tocăria dată cu vopsea, puneți în apa de clătire puțin oțet alimentar. După ce se zvântă bine, se șterge cu o cârpă uscată, iar pentru a-i reda luciul se poate folosi o soluție din ulei de parafină amestecat cu apă caldă (o lingură de ulei la 100 ml apă). Se umezește o lavetă în această soluție, se stoarce bine ca să nu lase în urma ei dăre de ulei, și se

șterge tocăria. Tot pentru curățarea lemnului vopsit se mai poate folosi cu succes și o soluție preparată din apă și amoniac (două linguri de amoniac la 1 l de apă), iar după ce se șterge (nu necesită clătire, ca în cazul folosirii detergentului), pentru luciu se folosește metoda menționată mai sus (apă caldă și ulei de parafină sau apă caldă și glicerină – o lingură la 100 ml apă).

Vopseaua albă de pe tocărie se curăță bine cu o pastă obținută dintr-un amestec de praf de cretă și apă. Se freacă lemnul vopsit cu această pastă, se lasă să se usuce bine, apoi se șterge cu o lavetă uscată. Praful de cretă va curăța și va reda prospețimea vopselei.

Dacă **tocăria este din lemn lăcuit**, se va șterge de praf cu o cârpă moale, uscată, apoi se va curăța cu o lavetă înmuiată în bere caldă. Se umezește laveta, se stoarce bine și se șterge tocăria cu mișcări circulare, mici. Se lasă să se zvânte, fără să se mai șteargă, ca să nu rămână urme. O altă metodă de curățare a tocăriei din lemn lăcuit este folosirea apei de tărațe de grâu. Se pun două căni de tărațe de grâu într-un litru de apă, se fierb 10 minute, amestecând cu o lingură de lemn, se lasă să se răcească, apoi se strecoară printr-un tifon dublu. Se înmoaie o lavetă în apa de tărațe, se stoarce bine și se șterge tocăria cu mișcări circulare mici. Se lasă să se zvânte fără a lustrui.

Tocăria din PVC se curăță foarte ușor cu soluții speciale pentru geamuri, cu apă și detergent sau cu apă și săpun. Se înmoaie o lavetă în soluția de curățat, se stoarce bine, apoi se șterge tocăria. Se lasă să se usuce bine și se lustruiește cu o cârpă sau cu o lavetă uscată.

Pervazul ferestrei se curăță folosind aceleași metode ca și la tocărie.

Geamurile de sticlă și termopan se vor curăța foarte bine cu soluții speciale pentru geamuri (lichide sau sub formă de spumă – din spray-uri pentru geamuri), cu o cârpă moale de bumbac, o lavetă sau prosoape de hârtie. În lipsa acestor soluții speciale putem folosi metodele bunicii, care vor fi la fel de eficiente, chiar dacă vor necesita un efort fizic ceva mai mare și mai mult timp de lucru. Este recomandabil ca ștergerea geamurilor să se facă într-o zi înnorată (nu ploioasă). În zilele însorite uscarea soluției de curățat se face rapid, înainte de a fi ștearsă, lăsând astfel urme pe geam.

Geamurile se curăță preferabil în zilele înnorate, direcția de curățare fiind întotdeauna din partea superioară către cea inferioară.

Geamurile se curăță întotdeauna de sus în jos, cu mișcări circulare mici, indiferent de soluția sau metoda de curățare. În primul rând se vor șterge geamurile de praf cu o cârpă uscată, iar în exterior cu o mătură sau o perie moale, dacă s-a adunat foarte mult praf.

În cele ce urmează vor fi enumerate câteva metode simple, la îndemâna oricui, în urma cărora veți obține rezultate uimitoare în curățarea geamurilor, atât a celor din exterior, cât și a celor din interior.

- se umple un săculeț de pânză cu praf de cretă, umezit cu apă rece, se freacă bine geamul pe ambele părți, apoi se șterge cu o cârpă moale sau cu o lavetă uscată.

- se adaugă o lingură de gaz lampant într-un litru de apă caldută, se înmoaie o cârpă în această soluție, se stoarce bine, după care se șterg geamurile. Se usucă frecând bine, cu mișcări circulare mici, folosind foi de ziar sau prosoape de hârtie. Se va schimba ziarul sau prosopul de fiecare dată când se umezește, ca să nu lase dăre pe geam. Folosind această metodă geamul va căpăta luciu și, în plus, mirosul de gaz va ține la distanță muștele și țânțarii.

- se adaugă 2-3 linguri de oțet alimentar la un litru de apă caldută, se înmoaie o lavetă sau o cârpă moale în această soluție, se stoarce bine, apoi se curăță geamul. Se usucă frecând bine, cu mișcări circulare mici, cu foi de ziar sau cu prosoape de hârtie, care se vor înlocui de fiecare dată când se vor umezi, pentru a nu lăsa urme pe geamuri.

Pentru a preveni aburirea geamurilor sau a oglinzilor, ștergeți-le cu o soluție din apă caldă și amoniac.

- se adaugă o lingură de amoniac sau o lingură de sare de bucătărie la un litru de apă caldută. Această metodă poate fi folosită cu mare succes mai ales iarna, deoarece nu permite înghețarea geamului nici în timpul curățatului, nici după. Tot cu această metodă putem preveni aburirea geamurilor sau a oglinzilor (din baie sau bucătărie).

- se folosesc 2-3 linguri de alcool sanitar la o cană de apă rece. Se procedează ca și în cazul folosirii amoniacului sau a sării de bucătărie. Această soluție este folosită pentru că alcoolul previne înghețarea geamurilor în timpul curățării.

- se fierb câteva lavete sau cârpe de bumbac în apă cu săpun de casă, se lasă să se răcească, se scot, se storc bine și se pun la uscat. Se șterge praful de pe geamuri cu o cârpă uscată sau cu o perie, se curăță cu o cârpă înmuiată în apă rece curată, se lasă să se zvânte puțin și apoi se usucă, frecând bine cu cârpele sau lavetele fierte în apă cu săpun.

Urmele de var de pe geamuri se șterg cu soluție de apă și oțet alimentar. Petele de vopsea în ulei se tamponază cu dizolvant de vopsea sau petrol. Dacă urmele de vopsea sunt mai vechi, se vor tampona cu o soluție concentrată de sodă caustică (folosind, în acest caz, mănuși de protecție!), apoi se șterg cu o cârpă uscată sau se curăță vopseaua cu o lamă de ras.

Geamurile pătate se vor curăța prin frecare cu o felie de cartof crud. Se lasă să se zvânte bine, apoi se șterg cu o soluție de curățat geamuri sau folosind una dintre metodele menționate mai sus.

Mobila. Se șterge praful cu o cârpă uscată sau se aspiră bine, atât în interiorul mobilierului, cât și în exterior, după care se va folosi o soluție recomandată curățării și lustruirii tipului de lemn folosit la confecționarea mobilierului. Întotdeauna curățarea se face din interior către exterior și de sus în jos.

Mobila din lemn placat cu furnir nu se va curăța niciodată cu apă. Se vor folosi spray-uri speciale pentru astfel de mobilă sau soluții speciale, care se găsesc în comerț și care, pe lângă curățare, mai au și alte proprietăți: de întreținere, de atenuare a zgârieturilor superfi-

ciale, de a da strălucire (mare parte din acestea conțin ceară de albine) ș.a.

După ce s-a șters sau aspirat praful, se pulverizează soluția pe mobilă, apoi, cu o cârpă moale, se lustruiește bine cu mișcări circulare mici. Soluția poate fi pulverizată direct pe suprafața de curățat sau pe laveta cu care se șterge mobilierul. După ce mobila a fost bine curățată, se vor lăsa ușile larg deschise și sertarele scoase, ca să se usuce bine interiorul. Abia după câteva ore se reintroduc lucrurile înapoi, evident, după ce fiecare a fost șters de praf sau curățat.

În cazul în care soluțiile speciale de curățat și lustruit mobilă nu vă sunt la îndemână și vreți să recurgeți la metodele bunicii, am ales pentru dumneavoastră câteva sugestii pe care le-am considerat mai ușoare și mai la îndemână:

- se amestecă 150 ml de alcool alb cu o lingură de ulei de in, iar după ce mobila a fost ștersă de praf, se înmoaie o lavetă în această soluție, se stoarce bine și se curăță mobilierul, începând de sus în jos, cu mișcări circulare mici. Se lasă să se zvânte bine, după care se lustruiește suprafața curățată cu o bucată de finet sau de catifea, tot de sus în jos, în același mod în care s-a curățat.

- se amestecă în proporție de 1:1 ulei de măsline și oțet alimentar. Se procedează la fel ca și la soluția prezentată mai sus.

Zgârieturile superficiale se vor îndepărta sau atenua prin frecarea locului respectiv cu un dop de plută înmuiat în ulei de in. Se freacă locul zgâriat, de-a lungul fibrei de lemn, se lasă să se usuce, apoi se lustruiește cu o bucată uscată și curată de finet sau catifea.

Urmele lăsate de obiectele fierbinți (căni cu cafea, ceai etc.) se scot cu scrum de țigară sau cu o soluție de ulei alimentară (de floarea soarelui, măsline, porumb) și sare extrafină de bucătărie. Se umezește o lavetă, se înmoaie în scrum de țigară și se șterge ușor pata de pe mobilă. Dacă în casă nu sunt fumători și nu aveți la îndemână scrum de țigară, puteți folosi cu același succes o pastă preparată din sare extrafină de bucătărie, îmbibată cu puțin ulei. Se înmoaie colțul unei lavete în această pastă și se freacă ușor pata până dispăre. În cazul în care s-au produs ușoare zgârieturi de la scrum sau sare, frecați locul cu un dop de plută îmbibat în ulei de in, apoi curățați și lustruiți folosind una din metodele mai sus menționate.

Urmele lăsate de la obiectele ude (pahare aburite, picături de apă etc.) se scot cu alcool etilic sau petrol. Se picură câteva picături pe pată, se freacă energic cu o cârpă moale, apoi se lustruiește.

Din cauza umezelii din încăpere (igrasie, aburi etc.) sau atunci când mobila a fost spălată sau udată (inundații), furnirul se desprinde de pe lemn și se umflă. Pentru a remedia umflăturile se va proceda astfel: se va pune peste umflătură sugativă, se va trece cu fierul de călcat încins peste ea de câteva ori, după care se îndepărtează sugativa și se presează furnirul cu un obiect greu. Se lasă să stea 2-3 ore, timp în care umflătura va dispărea. Metoda e eficientă pentru umflături mici.

Mobila din lemn lăcuit se șterge mai întâi bine de praf cu o cârpă uscată sau se aspiră, după care se curăță cu spray-uri sau soluții speciale pentru mobilă. În lipsa acestora vă recomandăm următoarele:

- se pun două cani de tărațe de grâu într-un litru de apă, se fierb circa 10 minute, amestecând cu o lingură de lemn, se lasă să se răcească și se filtrează printr-un tifon dublu. Se înmoaie o lavetă în apa de tărațe astfel obținută, se stoarce bine, apoi se șterge mobila sau alte obiecte din același material, lustruind ușor, cu mișcări circulare, până la obținerea efectului dorit.

- se încălzește ușor o cană de bere, se înmoaie în ea o lavetă, se stoarce bine și se freacă bine obiectul care trebuie curățat, cu mișcări circulare mici.

După curățare, în ambele metode, se va lăsa suprafața curățată să se zvânte de la sine, fără a mai lustrui.

Mobila din pal melaminat este foarte ușor de curățat și de întreținut. Palul melaminat este mai puțin pretențios decât lemnul lăcuit în ceea ce privește umezeala (igrasia, aburii etc.) și nu se pătează la fel de ușor ca cel din urmă. Acestea sunt, probabil, și motivele pentru care mobila din pal melaminat a înlocuit în cele mai multe locuințe pe cea din lemn masiv. În ultimii ani a apărut o așa-zisă modă a mobilei din pal melaminat.

Poate fi curățată foarte ușor cu spray-uri sau soluții speciale pentru curățat (chiar și acelea pentru geamuri), pulverizate direct pe suprafața de curățat sau pe o lavetă cu care se freacă bine mobilierul. În lipsa unei soluții speciale de curățat, mobila din pal melaminat se poate curăța folosind una din metodele de curățare a lemnului lăcuit (apă de tărațe de grâu sau bere caldă).

Mobilierul din răchită sau trestie. Se aspiră bine praful și se spală frecând bine cu o perie aspră înmuiată în soluție de apă și săpun sau apă și detergent. Pentru

clătire se folosește un decoct de foi de ceapă, care îi va da mobilierului o tentă roșcată. Se lasă să se usuce la soare, iar dacă doriți să-i dați și puțin luciu, după ce s-a uscat foarte bine folosiți o soluție din ulei de in și alcool alb, în proporție de 1:1. Este recomandabil, pentru curățarea mobilierul din răchită sau din trestie, să se folosească apă de ploaie.

Tapiteria de stofă a canapelelor, fotoliilor și scaunelor se curăță cu soluții speciale de curățare, după ce în prealabil s-a aspirat bine praful de pe ele. Pentru ca praful să fie bine îndepărtat, acoperiți stofa cu o cârpă umedă (un prosop sau o față de pernă uzată), apoi bateți bine cu bătătorul de covoare. Praful din tapiterie va ieși la suprafață și va fi absorbit de cârpa umedă. Clătiți pânza și repetați procedul de câteva ori, procedând la fel pe toată suprafața. Curățați apoi tapiteria cu o soluție

*Pentru îndepărtarea prafului adunat în tapiterie,
acoperiți obiectul cu o cârpă umedă, apoi
bateți tare cu bătătorul se covoare.*

specială, nu înainte însă de a testa dacă produsul decolorează și favorizează amestecarea culorilor stofei. În acest scop se va aplica soluția pe o suprafață mică, într-un loc cât mai puțin vizibil (în spatele canapelei sau într-un colț, în partea de jos). De obicei, soluțiile de curățat se folosesc sub formă de spumă semiuscată și se aplică cu aplicatoare speciale. Dacă nu dispuneți de un astfel de dispozitiv, întindeți spuma cu un burete, o perie sau cu o bucată de perdea. Se lasă spuma să acționeze pe stofă atât cât este indicat în modul de utilizare al pro-

dusului. Chiar dacă spuma s-a uscat într-un timp mai scurt, ea va continua să acționeze și să curețe, așa că nu o îndepărtați decât după ce timpul recomandat pe instrucțiuni a expirat. Îndepărtați apoi spuma cristalizată cu aspiratorul.

În cazul în care tapițeria este pătată, înainte de a întinde spuma se vor trata mai întâi petele. Se vor pune câteva picături de detergent lichid (de preferat ar fi cel de vase, deoarece nu conține clor sau alți înălbitori), se lasă să acționeze 5-10 minute, apoi se tamponează cu o cârpă albă, umedă.

Petele de cerneală sau de pix se scot tamponându-le cu o cârpă albă, înmuiată în alcool sanitar. Se schimbă tamponul, de mai multe ori, până la îndepărtarea totală a petei.

Petele de grăsime se presară cu praf de cretă, cu pudră de talc sau cu făină, se lasă 5-10 minute ca să se absoarbă bine grăsimea, apoi se aspiră praful, pudra sau făina și se șterge locul cu o lavetă uscată sau ușor umezită. Nu se vor folosi niciodată, pentru scoaterea petelor, cârpe colorate, deoarece culorile din acestea pot ieși pe tapițerie.

Nu utilizați niciodată cârpe colorate la scoaterea petelor de pe tapițerii, pentru că există posibilitatea să iasă culorile și să vă păteze tapițeria.

Tapițeriile din catifea sau pluș se vor curăța în același mod ca și cele de stofă. Nu uitați să testați mai înainte produsul!

Ce facem în cazul în care nu avem la îndemână o soluție specială pentru curățat tapițeria?

- se aspiră bine praful, se acoperă tapițeria (pe porțiuni) cu o bucată de pânză umezită și se bate cu bățatorul de covoare, ca să se îndepărteze bine tot praful, după care se freacă bine cu o cârpă albă înmuiată în soluție de apă caldută și oțet alimentar (2-3 linguri la un litru de apă). Se stoarce bine pânza înainte de curățare. Această metodă este eficace pentru tapițeria care nu este foarte murdară, înviorând în același timp culorile și îndepărtând mirosurile grele. Mirosul de oțet va dispărea după ce stofa se va usca bine.

- un alt mod de curățare a tapițeriilor din catifea sau pluș ar fi folosind varză albă crudă. Se va aspira bine tapițeria și se va scoate tot praful. În acest scop se acoperă porțiuni de stofă cu o cârpă umedă (un prosop vechi sau o față de pernă uzată) și se bate bine cu bățatorul de covoare. Se clătește cârpa de câte ori este nevoie și se repetă procedeul până când din tapițerie nu mai iese praf. Se toacă mărunț o varză albă, se presară pe tapițerie și se freacă cu o perie de haine sau cu mâna protejată de o mănușă albă, aspră. Varza se poate folosi și tăiată în sferturi. Sucul de varză albă, crudă, va curăța tapițeria și îi va reîmprospăta culorile. Se va înlocui varza de câte ori este nevoie.

- un alt mod de curățare a tapițeriilor din catifea sau pluș ar fi următorul: se încălzesc 2-3 câni de tărâțe de grâu (în funcție de suprafața ce urmează a fi curățată), se presară peste tapițerie și se freacă bine cu o perie moale sau cu mâna protejată de o mănușă albă. După frecare se lasă tărâțele să acționeze 30-40 de minute, apoi se aspiră sau se scutură.

Pentru ca tapițeria de catifea sau pluș să fie revigorată, după curățare se va peria în răspar cu o perie

moale de haine, apoi se va trece pe deasupra ei, la o distanță de câțiva centimetri, cu un fier de călcat cu vapori de apă.

Tapițeriile din piele se șterg bine de praf cu o cârpă uscată sau se aspiră, apoi se șterg cu o lavetă moale înmuiată în soluție specială de curățat obiecte de piele sau cu o lavetă pe care s-a pulverizat, cu un spray, soluție de curățat. Există pe piață sau la firmele distribuitoare de produse pentru întreținerea curățeniei diverse produse care curăță, hrănesc, întrețin și protejează tapițeriile din piele. Rezultatul este întotdeauna încununat de succes. Este adevărat că un produs bun costă! Ce facem însă în cazul în care avem o mobilă sau un obiect de mobilier care este tapițat cu piele, însă nu dispunem de un produs special de curățat pielea?

Vă prezentăm câteva din metodele bunicii:

- se șterge bine praful de pe tapițerie cu o cârpă uscată, se prepară o soluție din ulei de măsline și oțet alimentar în proporție de 3:1, se înmoaie o lavetă moale în această soluție, se stoarce bine, după care se șterge bine toată suprafața de curățat, frecând energic, cu mișcări circulare mici.

- se șterge bine praful cu o cârpă uscată, se înmoaie o lavetă în albuș de ou bătut spumă, amestecat cu ulei de in sau de ricin (două lingurițe de ulei la două albușuri) și se freacă bine suprafața de curățat. Se lustruiește bine cu o bucată de stofă.

Zgârieturile se pot atenua sau chiar repara prin aplicarea, cu un tampon sau cu o pensulă fină, de gelatină alimentară înmuiată în apă fierbinte. Se pun 100 ml apă la fiert, se adaugă gelatina, se amestecă bine, iar când

amestecul devine uleios, se ia vasul de pe foc și se folosește soluția. După ce s-a uscat bine, se freacă suprafața cu o bucată de stofă de lână pentru a netezi bine, apoi se șterge cu una din soluțiile de curățare prezentate mai sus.

Pentru înprospătarea culorii tapiteriei mai vechi, după ce se șterge bine pielea de praf se curăță cu o lavetă înmuiată în soluție de apă caldă și amoniac, bine stoarsă. Se amestecă trei părți de apă caldă cu o parte de amoniac și se curăță suprafața din piele. Se clătește în același mod, folosind însă o lavetă înmuiată în apă rece, curată. După ce pielea s-a uscat bine, se lustruiește folosind una din metodele de mai sus.

Pielea tapiteriilor se poate întreține ștergând-o periodic (o dată la 1-2 luni) cu un amestec de glicerină și zeamă de lămâie, în proporție de 1:1.

Parchetul din lemn ceruit se aspiră folosind peria, pentru a nu zgâria ceara, apoi se șterge cu o cârpă umezită ușor în soluții speciale de curățat care protejează parchetul.

*Nu aspirați parchetul fără a pune peria la aspirator,
căci zgârie ceara și permite apoi acumularea
mizeriei în crăpăturile astfel formate.*

În lipsa acestora se poate șterge, pe porțiuni mici, cu o cârpă înmuiată în apă cu detergent obișnuit de vase, stoarsă bine. După această operațiune, este indicat să uscați parchetul cu o cârpă.

Nu se folosesc pentru curățarea parchetului ceruit perii aspre sau apă din abundență.

Parchetul melaminat se șterge și se întreține foarte ușor folosind apă în care s-a adăugat detergent ce nu necesită clătire. Nu se va turna apă pe parchet, ci se va șterge cu o cârpă sau cu un mop înmuiat în apă și stors bine. Se lasă parchetul să se zvânte sau se șterge, lustruindu-l apoi cu o cârpă uscată.

Pentru curățarea parchetului melaminat se pot folosi și spray-urile speciale pentru mobilă, pulverizate direct pe parchet sau aplicate pe o lavetă cu care apoi se șterge suprafața ce trebuie curățată.

Dușumeaua. Dacă dușumeaua este ceruită și tratată precum parchetul din lemn, se va curăța în același mod ca și acesta. În cazul în care nu este ceruită și lăcuită, se va curăța cu o cârpă aspră, înmuiată în apă cu detergent (din cel care nu necesită clătire) și se lasă să se usuce. Cârpă care se folosește pentru spălat se va storce bine înainte de utilizare. După ce a fost astfel curățată, pentru a-i da luciu și o culoare ușor gălbuie, se va șterge dușumeaua cu o cârpă înmuiată în ulei de in sau cu o pensulă moale. Se va înfierbânta uleiul de in în baine-marie. Uleiul de in impregnat în lemn îl va proteja împotriva umezelii. După ce dușumeaua a fost unsă cu ulei, nu se va călca pe ea și nu se vor așeza obiecte până ce nu s-a uscat bine. În acest scop se vor lăsa ferestrele și ușile deschise.

În cazul în care dușumeaua este foarte murdară, pentru a nu folosi apă în exces, se recomandă să se frece cu o cârpă umedă și cu nisip fin. După ce s-a frecat bine toată suprafața, se lasă să se zvânte, apoi se mătură nisipul și se aspiră praful rămas sau se șterge cu o cârpă uscată. Se înmoaie o cârpă într-o soluție de apă cu de-

tergent (de preferat din cel ce nu necesită clătire), se stoarce bine și se curăță suprafața. Dacă s-a folosit un detergent obișnuit, se clătește dușumeaua cu cârpă înmuiată în apă rece și bine stoarsă. Se va folosi cât mai puțin posibil apa și se va evita udarea în abundență a lemnului, deoarece se va înnegri și, în timp, va putrezi.

Dușumeaua vopsită se va curăța astfel:

- se aspiră praful sau se șterge cu o cârpă uscată, apoi se curăță cu o cârpă înmuiată în apă cu detergent ce nu necesită clătire și care a fost bine stoarsă. Dacă

Evitați udarea dușumelilor, pentru că apa se îmbibă sub șipcă și, în timp, face ca lemnul să putrezească. În plus, apa stătută va emana mirosuri neplăcute...

se folosește detergent obișnuit, se va clăti dușumeaua, în același mod, folosind însă apă curată. După ce suprafața curățată s-a zvântat bine se va unge cu ulei de cânepă amestecat cu albuș de ou (4 albușuri la 500 ml ulei de cânepă) cu ajutorul unei pensule moi. Se vor lăsa ferestrele și ușile deschise, pentru ca dușumeaua să se usuce bine, după care se va lustrui cu o bucată de stofă fină sau de catifea.

Linoleumul. Se va aspira bine praful sau se va mătura, apoi se înmoaie o cârpă sau un mop în apă cu detergent universal, se stoarce bine și se șterge suprafața care trebuie curățată. Este bine să se folosească un detergent care nu necesită clătire, însă dacă acesta nu vă este la îndemână, puteți folosi orice detergent care nu conține sodă, deoarece aceasta atacă culorile, sau un detergent

de vase. Se clătește linoleumul ștergându-l cu o cârpă sau un mop umezit în apă amestecată cu lapte dulce în proporție de 1:1 sau cu apă în care s-a fiert orez (o ceașcă de orez la un litru de apă). Întotdeauna pentru spălarea linoleumului se va folosi apă caldă, iar pentru clătire apă rece. Laptele dulce, ca și zeama de orez, îi va intensifica culorile și îi va reda strălucirea.

Covorul persan. Se va aspira bine praful înainte de curățire sau se va bate cu bățatorul de covoare (din paie sau plastic). În nici un caz nu se va bate covorul sau mocheta, cu un băț sau o bucată de țevă, deoarece acestea îl pot deteriora. Întotdeauna, când se aspiră covorul sau mocheta, se va ridica de la un capăt cu mâna stângă, iar cu mâna dreaptă se va folosi aspiratorul. Atunci când covorul este ridicat de pe podea, se poate aspira mai bine praful din el. După ce a fost aspirat sau bătut, se va peria bine, pentru ca perii tasați să se ridice și să permită soluției de curățat să pătrundă printre ele și să acționeze.

Înainte de a șampona covorul cu soluții speciale de curățat, se vor trata mai întâi petele. Pentru aceasta e recomandabilă folosirea unui detergent de vase sau a unui alt detergent lichid, care nu conține clor sau alte componente ce pot decolora sau favorizează amestecarea culorilor fibrelor. Se pun câteva picături de detergent pe pată și se freacă cu o perie moale. Se lasă detergentul să acționeze circa 10 minute, apoi se șterge, prin tamponare, cu o cârpă albă umezită în apă rece și stoarsă bine. Nu se vor folosi niciodată cârpe colorate pentru scoaterea petelor, deoarece culorile din acestea pot ieși și păta covorul.

Albușul de ou, bătut spumă, poate constitui un agent de curățare a petelor cu rezultate remarcabile. Se bate albușul spumă, se înmoaie o cârpă albă în el și se freacă pata ușor, de la margini spre centru, apoi se clătește tamponând ușor zona cu o cârpă umezită în apă rece.

Petele de cerneală sau de pix se vor scoate tamponând zona cu alcool sanitar. Se va schimba tamponul de mai multe ori, până ce pata va dispărea. Se va șterge apoi cu o cârpă albă, uscată.

Petele, de orice natură, se pot scoate mai ușor atunci când sunt încă proaspete. Cu cât sunt mai vechi, cu atât sunt mai dificil de îndepărtat.

Șamponarea covorului se poate face direct pe podea sau afară, pe bătătorul de covoare. Înainte de a folosi un produs nou pe covor este bine să faceți un test, pentru a evita astfel decolorarea sau amestecarea culorilor. În acest scop, se va aplica puțină soluție pe o porțiune mică din covor, pe un colț, se va lăsa să acționeze atât cât scrie în *Modul de utilizare* al produsului, și numai în cazul în care nu există modificări de culoare se poate întinde soluția de curățat sau șamponul pe toată suprafața covorului sau mochetei. De obicei, soluțiile pentru covoare și mochete se aplică sub forma unei spume semiuscate, care după uscarea se cristalizează, putând fi strânsă foarte ușor cu aspiratorul sau se poate scutura pur și simplu.

Dacă este vorba de un covor foarte murdar sau de unul mai gros (3-4 cm grosime) este bine ca spuma să se aplice o dată de-a lungul și o dată de-a latul covorului. Aplicarea se va face cu dispozitive speciale pentru

șamponare, cu aspiratoare care au aceste funcții sau, în lipsa acestora, cu o perie moale ori cu o bucată de perdea. Se lasă soluția să acționeze atât cât este indicat pe ambalajul produsului. Chiar dacă ea se va cristaliza sau se va usca într-un timp mult mai scurt, va continua să curețe fibrele.

Spălatul covoarelor persane cu apă și detergent, cu perii aspre, nu este recomandată deoarece le deteriorează și le diminuează mult durata de utilizare.

Pentru întreținerea curățeniei covoarelor și mocheteilor, acestea se vor șterge periodic cu o cârpă sau o perie moale, înmuiată în apă cu oțet alimentar sau apă cu amoniac (3-4 linguri la un litru de apă). Se înmoaie peria în soluție, se scutură bine de surplusul de apă și se freacă apoi covorul cu mișcări circulare, pe porțiuni mici. După ce s-a curățat o porțiune, se șterge cu cârpa uscată, ca să se absoarbă murdăria, apoi se continuă curățirea cu o altă porțiune, până se curăță tot covorul. Se lasă să se zvânte bine, fără a călca pe el în acest timp.

O metodă de curățat covoare, pe cât de veche pe atât de eficientă, este cea cu varză albă, crudă.

O altă metodă folosită de mulți ani de gospodine, cu rezultate foarte bune, este curățarea covorului sau mochetei cu varză albă, crudă. După ce covorul a fost bine aspirat sau bătut, se freacă bine cu sferturi sau jumătăți de varză albă. De fiecare dată când varza se murdărește, se taie cu cuțitul și se continuă curățarea.

Pe timpul iernii, când afară este zăpadă din abundență, se scoate covorul sau mocheta, se întinde pe zăpadă și se bate bine cu băătorul. Se mută covorul din loc

în loc, se întoarce de pe o parte pe alta, și se bate până ce zăpada rămâne curată.

Covoarele de iută, mochetele țesute și preșurile se pot spăla cu apă caldă și detergent, frecând ușor cu o perie de plastic moale. Se bat sau se aspiră bine înainte, se întind pe o platformă de ciment, se udă cu apă caldă în care s-a dizolvat detergent, se lasă 5-10 minute să se înmoaie, apoi se freacă bine, cu mișcări circulare. Dacă mocheta, covorul sau preșul este foarte murdar, se va folosi detergent atât în apa cu care se umezește, cât și presărat pe țesătură. Se clătește cu apă rece din abundență, cu un furtun sau cu găleata, iar la final se adaugă în apă puțin oțet alimentar sau sare de bucătărie, pentru a reda culorilor claritate. Se pun 200 ml oțet sau 10 linguri de sare de bucătărie într-o găleată cu apă și se stropește covorul, din abundență, aruncând cu mâna apă din găleată. Se rulează covorul sau mocheta, se ridică pe un scaun, ca să se scurgă surplusul de apă, apoi se întinde la uscat pe bătătorul de covoare sau pe o platformă de ciment situată în pantă, pentru a permite scurgerea apei. Nu se întinde covorul pe suprafețe care prezintă denivelări sau colțuri, deoarece se va mula pe acestea, iar după uscare va lua forma lor.

Caloriferul. Se va aspira praful de pe calorifer și dintre elemente acestuia cu dispozitivul special pentru spații înguste al aspiratorului sau se va șterge cu o perie (poate fi și una de spălat sticle). Se va spăla apoi cu apă și detergent, cu ajutorul unei cârpe moi, bine stoarsă. Printre elementele caloriferului se va curăța tot cu peria cu care s-a șters praful, pe care se înfășoară o cârpă înmuiată în apă cu detergent. Se va spăla cârpa și se va schimba apa de fiecare dată când este nevoie. Se va clăti în același mod, folosind însă apă rece curată.

În perioadele reci ale anului, când caloriferele se încălzesc, praful din cameră este atras de ele, se depune pe toată suprafața lor, se calcinează și dau acea uscăciune a aerului care provoacă multe neplăceri:

- iritarea căilor respiratorii la persoanele care dorm sau care petrec mai multe ore în încăperea respectivă;
- înnegrirea pereților în jurul caloriferelor;
- înnegrirea sau îngălbenirea vopselei de pe calorifere;

Pentru prevenirea acestor neplăceri se va șterge praful cel puțin o dată la două zile, iar pe calorifer se va așeza un vas de ceramică plin cu apă.

Soba de teracotă

Se șterge de praf cu o cârpă uscată, apoi se curăță cu o cârpă sau cu un burete înmuiat în apă cu detergent. Se freacă bine fiecare cărămidă în parte, apoi se clătește cu apă în care s-a pus puțin oțet alimentar. Se poate folosi și un detergent special pentru geamuri, care se pulverizează pe teracotă și se șterge cu o lăvetă sau cu o cârpă moale, uscată, cu mișcări circulare. Soba se va șterge numai atunci când este rece. Dacă este caldă, apa cu detergent se va usca repede, vor rămâne dăre și teracota nu va căpăta strălucire. Petele galbene care apar de-a lungul timpului pe teracota deschisă la culoare se scot cu un tampon îmbibat în zeamă de lămâie sau în soluție de apă cu sare de lămâie.

Petele galbene care apar odată cu trecerea timpului pe teracota deschisă la culoare, pot fi îndepărtate cu un tampon îmbibat în zeamă de lămâie.

Ușile sobelor de teracotă sunt fabricate de obicei din fontă. Pentru curățarea lor se va folosi cu succes suc de ceapă crudă. Se va tăia o ceapă pe jumătate și se va freca ușa, schimbând ceapa de fiecare dată când se murdărește. Se va înmuia apoi o cârpă în ulei alimentar și se va lustrui bine obiectul curățat. Tot cu suc de ceapă se pot curăța și plitele sobelor de teracotă sau din cărămidă.

Interiorul sobei de teracotă, precum și al coșului, se curăță foarte bine dacă pe jarul din sobă se pun, din când în când, 1-2 pumni de coji de cartofi cruzi.

Lustra. Se va întrerupe curentul de la tablou, pentru o mai mare siguranță. Se vor lăsa becurile să se răcească timp de 20-30 minute, apoi se vor scoate împreună cu abajururile. Cu o cârpă uscată sau ușor umezită se va șterge praful de pe piciorul lustrei și de pe dispozitivul de prindere al acesteia, iar abajururile se vor spăla cu apă caldă și detergent de vase (doar cele din sticlă sau porțelan, nu și cele din hârtie sau carton, se înțelege!). Se vor clăti cu apă rece din abundență, iar pentru a fi cât mai strălucitoare, se vor scufunda într-un vas cu apă rece, în care s-a adăugat sare de bucătărie (o lingură de sare la un litru de apă). Se vor lăsa să se scurgă și să se usuce sau se vor șterge cu prosoape de bumbac ori de hârtie. Pentru spălarea abajururilor de sticlă sau de cristal se folosesc bureți moi sau lavete și nu se vor utiliza în nici un caz creme abrazive sau prafuri de curățat care le pot zgâria.

Becurile pe care s-a acumulat murdărie se curăță cu un tampon îmbibat în alcool sanitar, după care se șterg bine cu o cârpă uscată.

Neoanele, becurile mate (inclusiv cele „economice”) se curăță cu o cârpă înmuiată în apă și detergent de vase, bine stoarsă, apoi se usucă ștergându-le cu o lavetă de bumbac sau cu un prosop de hârtie.

Când becurile și abajururile sunt perfect uscate, lustra se poate reinstala și pune în funcțiune.

În același mod se va proceda și la curățirea veiozelor sau lampadarelor cu abajururi de sticlă sau cristal. Acestea se curăță foarte ușor, însă necesită o foarte mare atenție la manevrare.

Veiozele și lampadarele. Se vor curăța numai după ce au fost scoase din priză și se vor pun în funcțiune numai după ce se verifică cu atenție dacă toate părțile care au fost curățate cu apă sau cu soluții apoase sunt perfect uscate.

Părțile de lemn ale acestor obiecte se pot curăța cu spray pentru curățat mobila sau cu o cârpă moale umezită în bere călduță sau în albuș de ou bătut spumă.

Părțile de alamă se vor curăța cu tărațe de grâu și oțet. Se pun 2-3 linguri de tărațe într-o ceașcă, se umezesc cu puțin oțet de 9 grade și se va freca bine obiectul de curățat cu mâna sau cu o periuță. După curățare, se șterge și se lustruiește bine suprafața cu o cârpă moale uscată.

Abajururile de pergament se șterg cu o gumă de șters, frecând ușor, fără a apăsa, de sus în jos. Se va înfășura un prosop pe mâna stângă, se va introduce în abajur și se va ține sub porțiunea care se curăță, evitându-se astfel deteriorarea prin apăsare. Se va folosi, pentru curățare, o gumă de șters moale, curată sau un miez de pâine mai veche.

Abajururile de creton sunt puțin mai greu de curățat, dar nu imposibil. Se va prepara în acest scop o soluție de apă cu săpun și bicarbonat de sodiu. La o cană de apă călduță se vor pune puțin săpun de față (fără cremă și coloranți) și un vârf de cuțit de bicarbonat de sodiu. Se agită bine soluția ca să facă spumă, după care se înmoaie în ea un burete, se stoarce bine și se tamponează toată suprafața abajurului, insistând până la curățarea în totalitate. Buretele se spală de fiecare dată când s-a murdărit și se stoarce bine înainte de tamponare pentru a nu uda cretonul. Dacă, din greșeală, se întâmplă acest lucru, se va usca rapid cu o cârpă uscată, prin tamponare.

Folosirea din abundență a apei va distruge abajurul de creton. Pentru a curăța mai ușor abajurul se introduce în interior mâna stângă, înfășurată într-un prosop, și se sprijină porțiunea care este supusă tratamentului, diminuând astfel pericolul de deteriorare prin apăsare.

Se lasă abajurul să se zvânte bine și apoi se poate pune la veioză sau la lampadar. Dacă nu este bine uscat și se aprinde veioza cu abajurul umed, după uscare vor apărea pete.

Tablourile și ramele tablourilor

Tablourile acoperite cu geam și cu ramă din lemn lustruit se curăță foarte ușor. Geamul se șterge cu soluție specială pentru geamuri sau cu apă în care s-a adăugat puțin gaz lampant, oțet, sare sau alcool sanitar, iar rama cu un tampon îmbibat într-o soluție de ulei vegetal și oțet de 9 grade (o linguriță de ulei la 50 ml de oțet). Se lasă să se zvânte bine, apoi se lustruiește cu o cârpă uscată.

Dacă rama este pătată de muște, se va curăța cu un tampon umezit în bere călduță sau în apă de țărâțe de grâu (două linguri de țărâțe la o cană de apă, fierte 10 minute, lăsate să se răcească și strecurate).

Ramele turnate se vor curăța cu o periuță înmuiată în apă cu detergent de vase, apoi se vor clăti cu o lavetă umezită în apă rece cu puțin oțet alimentar.

Petele de pe ramele de lemn sau plastic se școt cu o soluție din albuș de ou bătut spumă, în care se adaugă câteva picături de zeamă de lămâie.

Ramele din lemn sau plastic, aurite sau argintate, se vor curăța cu albuș de ou bătut spumă în care s-au adăugat câteva picături de zeamă de lămâie. Se va înmuia un tampon în această spumă și se va curăța rama.

Ramele din plastic colorat se pot spăla cu o periuță, într-un lighean cu apă caldă și detergent de vase, după care se vor usca cu prosoape de hârtie sau de bumbac.

Tablourile pictate în ulei (pe pânză), care nu se acoperă cu geam, sunt mai dificil de curățat acasă. Dacă aveți un tablou de valoare mare și trebuie curățat, este bine să apelați la un specialist. Acesta va ști ce să folosească și cum anume s-o facă. Nu încercați să curățați acasă un astfel de tablou pentru că riscul de a-l deteriora este foarte mare.

Tablourile care nu sunt foarte valoroase se vor curăța cât mai rar posibil, cu un măr crud. Se taie mărul pe jumătate, se scoate căsuța seminală (ca să nu zgârie vopseaua) și se freacă ușor tabloul, cu mișcări circulare mici. Se va curăța o porțiune mică, se va tampona cu un

Nu curățați acasă tablourile pictate, mai ales cele de valoare mare! Apelați la specialiști!

burete umed, pentru a strânge murdăria și se va continua curățirea tot pe porțiuni mici. Mărul se va schimba de câte ori este nevoie sau se va tăia stratul murdar cu un cuțit. Buretele, de asemenea, se va clăti, de fiecare dată când se murdărește, în apă rece, curată, apoi se va stoarce bine. Se lasă tabloul să se zvânte bine, apoi, cu o cârpă curată, uscată și moale, se va șterge sau se va lustrui.

Icoanele pictate pe lemn, precum și tablourile pictate pe lemn, se vor șterge cu un tampon umezit într-un amestec de oțet de 9 grade și ulei vegetal. Se vor șterge ușor, cu mișcări circulare, porțiuni cu porțiuni până ce se va termina toată suprafața de curățat. Se va lăsa să se zvânte 15-20 de minute, apoi se va lustrui cu o cârpă moale și uscată.

Icoanele sau tablourile afumate se vor curăța bine cu apă de ploaie. În acest scop, se va umezi un prosop sau o bucată de pânză în apă de ploaie, se va stoarce bine, apoi se va întinde peste suprafața de curățat, iar după circa 3 ore se va lua prosopul, se va lăsa tabloul să se zvânte și se va șterge cu o cârpă înmuiată în ulei de in sau în ulei alimentar. Se va șterge cu mișcări circulare mici, schimbând tamponul de fiecare dată când este nevoie.

Pentru tablourile acoperite cu geam puteți folosi o soluție sau spray cu efect antistatic. În felul acesta nu va fi nevoie să le ștergeți de praf foarte des.

Galeriile din plastic se vor șterge cu apă și detergent de vase. Se înmoaie o lavetă în apă cu detergent, se stoarce bine și se curăță galeria. Se clătește apoi cu o lavetă umezită în apă rece și se usucă cu o cârpă uscată sau cu un prosop de hârtie.

Galeriile din lemn lăcuit se șterg bine de praf, apoi se curăță cu o lavetă umezită în bere caldă sau în spumă de albuș de ou.

Galeriile cu stucaturi se șterg bine de praf, se curăță cu o cârpă sau o perie moale înmuiată în apă de tărațe. Dacă pentru curățare folosiți o cârpă, aceasta se va stoarce bine, iar dacă folosiți o perie, se va scutura bine surplusul de apă. Apa de tărațe de grâu se prepară astfel: se fierbe o cană de tărațe de grâu în 600 ml apă, timp de 10 minute, se lasă să se răcească, apoi se strecoară și se folosește. Se vor lăsa galeriile să se zvânte fără a le lustrui.

Televizorul, calculatorul, casetofonul și alte obiecte electronice vor fi curățate cu soluții speciale de curățat geamuri, cu efect antistatic, atât pentru ecran, cât și pentru curățarea carcasei de plastic. Nu toate soluțiile pentru geamuri sunt recomandate și pentru ecranele te-

Atenție! Nu toate soluțiile de curățat geamuri sunt indicate pentru ecranele televizoarelor și monitoarelor!

levisoarelor sau monitoarelor. Unele dintre acestea conțin un tip de silicon care poate păta ecranul sau poate distruge stratul antireflexie sau protector. În lipsa solu-

țiiilor speciale, ecranele televizoarelor și monitoarelor se vor curăța cu un tampon umezit în alcool sanitar, apoi se vor șterge cu mișcări circulare mici, cu un prosop de hârtie.

Tastatura calculatorului, casetofonul precum și celelalte obiecte electronice se pot curăța cu un tampon umezit în alcool sanitar. Se schimbă tamponul de fiecare dată când se murdărește.

Toate obiectele, înainte de a fi curățate cu soluții speciale sau cu alcool, se vor șterge mai întâi de praf.

Bibelourile din porțelan

Se șterg de praf cu o cârpă uscată, apoi se curăță cu o lavetă umezită în apă caldă cu detergent de vase. Se clătesc în același mod, dar cu apă rece, în care s-a adăugat puțin oțet sau sare de bucătărie. Se lasă să se zvânte de la sine sau se șterg cu un prosop de hârtie.

Bibelourile de porțelan care prezintă crăpături se vor fierbe în lapte dulce. Se pune obiectul într-o oală, se acoperă cu lapte și se pune pe foc. După ce a dat în clocot, se mai lasă să fiarbă 10-15 minute, apoi se dă vasul la o parte, se lasă să se răcească și se scoate bibeloul. După acest tratament, crăpătura va dispărea complet sau va fi foarte puțin vizibilă.

Bibelourile din cristal sau sticlă se vor curăța prin ștergere sau spălare cu apă caldă și detergent de vase. Se vor clăti cu apă rece, în care se adaugă 1-2 linguri de oțet alimentar sau sare de bucătărie.

Bibelourile care sunt fixate pe suporturi sau care au porțiuni ce nu pot fi spălate cu apă din abundență se vor șterge cu o cârpă înmuiată în apă cu detergent de vase, bine stoarsă, și se vor clăti în același mod cu apă rece

și oțet sau sare de bucătărie. Se vor șterge cu prosoape de hârtie pentru a le usca.

Obiectele din cristal nu se spală niciodată cu apă fierbinte, pentru a nu-și pierde strălucirea!

Pentru curățarea obiectelor de cristal se pot folosi, cu rezultate spectaculoase, fulgii de cartofi cruzi. Se vor curăța de coajă 1-2 cartofi, se vor spăla și se vor da prin răzătoarea cu găuri mici. Se vor întinde pe o bucată de pânză și se va freca bine obiectul. Se va clăti apoi cu apă rece din abundență și se va lăsa să se usuce de la sine sau se va șterge cu un prosop de hârtie.

Bibelourile fine din porțelan, sticlă sau cristal, care se pot sparge foarte ușor se vor spăla cu grijă, cu o periuță moale înmuiată în apă cu detergent de vase, după care se vor scufunda într-un vas cu apă și oțet, apoi se vor lăsa să se usuce de la sine.

Scrumierele pătate de nicotină se vor freca cu un dop de plută înmuiat în sare fină de bucătărie, ușor umezită. Se va freca pata până va dispărea, apoi se va clăti scrumiera cu apă rece și se va lăsa să se usuce sau se șterge cu un prosop de hârtie sau bumbac.

Bibelourile din alamă (statuetele) sau porțiunile de alamă de la diverse obiecte, se vor curăța cu tărațe de grâu umezite cu oțet de 9 grade. Se pun 2-3 linguri de tărațe de grâu într-un castron, se stropesc cu oțet până se umezesc bine, după care, cu mâna sau cu o periuță se va freca obiectul sau porțiunea de curățat. După curățare se va șterge obiectul cu o cârpă înmuiată în ulei vegetal.

Bibelourile din marmură, os sau fildes, precum și alte obiecte din aceleași materiale se vor curăța cu un tampon înmuiat într-o soluție preparată din 100 ml oțet de 9 grade și 50 g sare fină de bucătărie. Se amestecă bine, se înmoaie un tampon în soluție și se vor curăța piesele prin frecare ușoară. Se vor clăti cu o cârpă umezită în apă rece, se vor lăsa să se zvânte, iar pentru a le da puțin luciu, se vor șterge cu un tampon pe care s-au picurat câteva picături de gaz lampant.

Vasele ornamentale de lut se spală cu apă caldă și detergent de vase, după care se clătesc cu apă rece în care s-au pus câteva linguri de oțet.

Bibelourile de argint, medaliile, statuetele, tacâmurile sau alte obiecte de argint, se pot curăța astfel:

- se pune pastă de dinți pe o periută sau pe o cârpă și se freacă bine obiectul de curățat. Se va clăti apoi cu apă rece și se va lustrui cu o cârpă moale.

- se amestecă praf de cretă cu alcool sanitar sau cu oțet până se obține o pastă, iar cu o periută sau cu o cârpă se vor freca bine obiectele de curățat. Se vor clăti cu apă rece, se vor șterge și se vor lustrui cu o cârpă moale.

- se pun obiectele într-un vas emailat, se toarnă peste ele apă cu detergent, se fierb circa 10 minute, apoi se scot și se freacă bine cu un prosop sau cu o bucată de stofă uscată.

Pentru întreținere se vor lustrui periodic obiectele de argint cu o cârpă moale pe care s-a presărat bicarbonat de sodiu. Operația se va face fără a umezi în vreun fel obiectele sau bicarbonatul de sodiu.

Platourile de argint se vor freca bine cu o bucată de stofă înmuiată în oțet cald. Astfel se vor îndepărta pe-

tele de orice origine și se va reda, în același timp, strălucirea obiectului. După curățare se vor clăti cu apă rece din abundență, apoi se vor usca și se vor lustrui cu un prosop de bumbac.

Tot pentru scoaterea petelor se poate folosi și cartoful crud. Se taie un cartof pe jumătate sau în felii și se freacă obiectul de curățat, cu mișcări circulare, mici. Se clătește cu apă rece, apoi se usucă și se lustruiește cu un prosop de bumbac.

Bijuteriile din argint, chiar și cele cu pietre montate, se vor cufunda într-un pahar cu alcool rafinat sau cu alcool sanitar, unde se vor lăsa să stea câteva ore, apoi se vor scoate și se vor freca bine cu o periuță de dinți care se va înmuia din când în când în alcool. Se vor clăti cu apă rece și se vor lustrui cu o cârpă moale.

Bijuteriile din aur și platină se pot curăța cu alcool procedând la fel ca și cu cele de argint sau folosind una din următoarele metode:

- se pun bijuteriile într-o soluție de apă caldă cu detergent de vase, se lasă câteva ore, apoi se scot și se curăță cu o periuță de dinți. Se vor clăti cu apă rece, se vor șterge cu o cârpă moale, uscată, iar la final se vor lustrui cu o lavetă pe care s-a presărat bicarbonat de sodiu.

- se pun bijuteriile într-un borcan, se toarnă peste ele apă cu detergent de vase și o linguriță de praf de cretă, se astupă apoi borcanul cu capacul și se agită bine. Se scot bijuteriile, se clătesc cu apă rece din abundență, după care se usucă și se lustruiesc cu o cârpă uscată și moale.

Bijuteriile mai vechi, care și-au pierdut strălucirea, după ce sunt curățate, se vor lustrui cu o cârpă înmuiată în albuș de ou bătut, pentru a-și recăpăta luciul.

Perlele veritabile se pun într-un săculeț de pânză, se umple săculețul cu sare de bucătărie, după care se va introduce într-o oală cu apă caldă, agitându-l continuu până ce se dizolvă toată sarea. Se scot, se clătesc cu apă rece din abundență, se șterge fiecare perlă în parte cu un prosop de bumbac, apoi se lasă să se zvânte bine.

Cărțile din bibliotecă, înainte de a fi rearanjate, se vor șterge de praf, fiecare în parte, cu o cârpă moale ce va fi scuturată din când în când sau va fi înlocuită, dacă este nevoie, cu alta curată și uscată.

Copertele care au pe ele urme de degete se pot curăța cu o gumă de șters moale, iar urmele de muște cu un tampon umezit ușor în oțet alimentar. Se tamponează pata, se lasă 1-2 minute să se înmoaie puțin, apoi se șterge ușor cu tamponul până se curăță bine. Se lasă cartea să se usuce bine și abia apoi va fi așezată înapoi în bibliotecă.

Husele canapelelor și fotoliilor se vor spăla în mașina de spălat, cu un detergent ușor, care să nu conțină clor sau alte substanțe decolorante, cu apă caldută.

Cele din în sau bumbac, pentru a li se mări rezistența la șifonare, vor fi stropite, folosind un pulverizator, cu apă în care s-au fiert tărațe de grâu.

Se va pune o cană de tărațe de grâu în 2 litri de apă și se va fierbe circa 15 minute, amestecând, în timpul fierberii, cu o lingură sau cu o paletă de lemn. Se lasă să se răcească, se strecoară printr-o bucată de pânză rară sau printr-un tifon dublu, apoi se stropesc husele, pe dos, din abundență, cu această apă. Se vor călca cu fierul bine încins, pe o suprafață moale, ca să nu se pre-

seze asperitățile stofei (pentru aceasta, se va întinde o pătură peste masa de călcat).

Perdelele din material sintetic se scutură bine de praf, apoi se pun în mașina de spălat sau, dacă spălarea se face manual, se pun mai întâi la înmuiat cu apă rece și sare, timp de 4-5 ore, după care se spală, prin presare, cu apă caldă și detergent. Apa în care s-au pus la înmuiat perdelele se va schimba de mai multe ori.

Se vor clăti din abundență cu apă rece, se vor apreta și se vor întinde la uscat. Când sunt încă umede, se vor strânge și se vor călca.

Pentru apretare se poate folosi un apret din comerț, ce poate fi procurat din orice magazin de detergenți, la prețuri rezonabile, sau se poate folosi aracet diluat în apă rece (3-4 linguri la 4-5 l apă), amidon ori făină.

Se vor pune 3-4 linguri de amidon sau făină într-un castrol, se va adăuga câte puțină apă caldă, amestecând bine cu o lingură de lemn până se obține o pastă de consistența smântânii, apoi se toarnă într-o oală cu 2 l de apă clocotită, amestecând continuu. Când apretul începe să se lege, se ia vasul de pe foc, se lasă să se răcorească 10 minute, după care se strecoară și se diluează cu 4-5 litri de apă rece. Pentru perdelele dense, bogate, apretul se face mai moale (se diluează în mai multă apă) pentru ca acestea să-și păstreze naturalețea și suplețea.

Perdelele din voal se spală cu apă caldă și detergent, prin presare, și se clătesc cu apă rece, fără să se stoarcă. Se vor apreta mai tare, se vor scutura bine și se vor întinde în așa fel încât după uscare să nu rămână

urme de la clești sau de la alte surse de uscare. Dacă perdelele necesită călcare, se vor strânge cât sunt încă umede sau se vor stropi cu un pulverizator cu apă. Pentru cele cu broderii se va întinde pe masa de călcat o pătură și se va călca voalul pe dos, astfel încât broderia să se cufunde în pătura moale și, după călcat, să rămână în relief.

Perdelele cu broderii se vor călca întotdeauna pe dos, pe o pătură moale, pentru ca broderiile să rămână în relief!

Pentru apretarea perdelelor din voal sau din alte materiale delicate se va folosi apret din comerț sau apret din semințe de gutui. Se strivesc două linguri de semințe de gutui, se toarnă peste ele o cană de apă clocotită și se lasă la macerat 2-3 ore. Gelatina care s-a format se va dilua în 4 l apă rece. Se obține astfel un apret fin, recomandat pentru țesăturile delicate.

Perdelele din bumbac vor fi scuturate bine de praf, apoi se vor pune la înmuiat în apă rece cu sare (o cană de sare la 20 l apă). Se vor lăsa la înmuiat 3-4 ore, schimbându-se apa de câteva ori, și presându-le ușor cu mâna, pentru ca praful să iasă bine din ele. După înmuiere se vor spăla în mașina de spălat sau manual, cu apă caldă și detergent. Spălarea manuală se face numai prin presare, nu prin frecare. Se vor clăti cu apă rece din abundență, se vor apreta și se vor întinde cu grijă, astfel încât după uscare să nu se cunoască urmele suprafețelor pe care au fost întinse sau ale cleștilor de rufe. Dacă necesită călcare, se strâng cât sunt încă umede sau se stropesc înainte de a fi călcate. Dacă au bro-

derie, pe masa de călcat se va întinde o pătură moale și se vor călca pe dos, astfel broderia să rămână în relief.

Pentru apretarea perdelelor din bumbac se poate folosi apretul din comerț sau oricare din metodele mai sus menționate.

Milieurile din macramé sau din bumbac brodat, deși nu mai sunt „la modă“, ele continuă să împodobească mobilierul multor locuințe.

Milieurile se vor scutura bine de praf, apoi se vor pune într-un săculeț de pânză sau într-o față de pernă albă și se vor spăla în mașina de spălat, cu apă caldută și detergent. Nu se vor folosi înălbitori. Pentru spălătul manual se vor pune la înmuiat, în apă caldă cu detergent, pentru 30 de minute, după care se vor presa bine cu mâna, fără a se freca. Se va schimba apa de mai multe ori. Se vor apreta, se vor scutura bine și se vor pune la uscat pe o planșetă de lemn sau pe o masă curată. Când sunt încă umede, se pot călca. Pe masa de călcat se va întinde o pătură, astfel ca milieurile să-și păstreze suplețea. Un milieu de macramé, bine călcat, nu trebuie să fie perfect întins, ca o coală de hârtie, el trebuie să iasă în evidență prin motivele florale reprezentate.

Milieurile din bumbac brodat se vor spăla și apreta la fel ca și cele din macrame.

DORMITORUL

Curățenia în dormitor se începe prin strângerea lucrurilor care trebuie spălate sau curățate: lenjeria, pilota, covorul, perdelele, milieurile etc. Se vor scoate pernele și salteaua la aer, se vor goli șifonierul, comoda, noptierele și celelalte obiecte de mobilier, apoi:

- se va aspira praful de pe pereți, mobilă, pervaz, pardoseală;
- se vor curăța pereții, dacă sunt lavabili, ca în cazul celor din sufragerie;
- se vor șterge geamurile, tocăria, ușa, caloriferul, soba, la fel ca și cele din sufragerie;
- se va bate covorul, se va peria și se va curăța cu soluție, la fel ca și cel din sufragerie.

Pernele. Cu timpul, pernele din pene se tasează, își pierd moliciunea, iar materialul din care sunt confecționate se pătează sau se murdărește. Pernele din burete sau din melană se pot spăla în mașina de spălat automată, însă cele din pene nu pot fi supuse la astfel de curățări fără a fi desfăcute.

Periodic, o dată la 2-3 ani (cel puțin), este necesară curățarea totală a pernelor, pentru a îndepărta acarienii acumulați în ele și pentru a le reîmprospăta. Se vor desface pernele, se vor scoate fulgii (penele), se vor pune într-un săculeț de pânză și se va presăra peste ei deter-

gent. Se agită săculețul bine, se toarnă peste fulgi apă caldă și se lasă să stea 30 de minute. Se clătesc cu apă rece, scufundând săculețul de mai multe ori în cada cu apă rece, până ce dispare toată spuma. Se cufundă apoi într-un lighean cu apă rece și balsam de rufe și se agață săculețul, ca să se scurgă bine, după care se vor întinde penele pe o planșetă sau pe o masă de lemn, la uscat. Uscarea se face în aer liber, în curte sau pe balcon (atenție la vânt sau la curenții de aer!). Când au început să se usuce, se vor freca din când în când între palme, pentru a-i dezlipi unii de alții.

Fulgii din perne se vor spăla periodic, pentru a îndepărta acarienii și praful care s-au acumulat în timp!

Dosurile de pernă (cele în care se bagă fulgii) se vor spăla și se vor albi sau se vor înlocui cu altele noi, în cazul în care sunt prea învechite.

Pentru întreținere și îmborsărire se scot pernele la aer, dimineața, în curte sau pe balcon. Se vor lăsa la aer câteva ore, de cel puțin două ori pe săptămână. Periodic se vor bate cu bătătorul de covoare, pe ambele părți, după ce au fost acoperite cu o bucată de pânză umezită în apă rece cu puțin oțet. Praful care va ieși din ele va fi absorbit de pânza umedă.

Pilota umplută cu melană se poate spăla în mașina de spălat automată. Cea care este umplută cu puf, precum și plapuma de lână, nu se vor spăla cu apă, ci se vor duce la curățătorie sau se vor curăța în casă, prin frecare cu tărâțe de grâu calde. Se întind tărâțele pe suprafața de curățat și se freacă bine, până se obține

efectul dorit. De fiecare dată când este nevoie, se vor înlocui târâțele cu altele curate, dar tot calde. Se vor lăsa apoi să acționeze 20-30 de minute, după care se întinde plapuma sau pilota pe bătătorul de covoare și se bate bine cu paleta de covoare (plastic sau paie), în nici un caz cu bățul. După curățare se va lăsa întinsă la soare câteva ore.

Pentru întreținere și pentru îmborsărire a mirosului, se va scoate plapuma sau pilota de cel puțin două ori pe săptămână la aer, în curte sau pe balcon, și se va lăsa să stea cel puțin două ore. Nu se va curăța niciodată plapuma sau pilota cu apă și săpun sau detergent, pentru că va mușca.

Salteaua. Se va aspira bine pe ambele părți, se va umezi un prosop sau o bucată de pânză în apă rece, se va stoarce bine și se va întinde pe saltea. Se va bate apoi salteaua bine, pe ambele părți, clătind prosopul sau bucata de pânză de mai multe ori în apă rece cu puțin oțet, după care salteaua se va lăsa la aer, în curte sau pe balcon, câteva ore, ca să se aerisească și să se usuce bine.

Perdelele, lenjeria și milieurile se spală, se scorbesc, se apretează și se calcă la fel cum a fost prezentat în capitolul despre Sufragerie.

Hainele groase de pe umerase se scot la aer, cel puțin 2-3 ore, și se periază bine înainte de a fi reintroduse în șifonier. Cele murdare se vor duce la curățătorie sau, dacă se poate, se vor curăța în casă.

Hainele din stofă se vor scutura bine de praf, apoi se vor peria cu o perie de haine, moale, înmuiată într-o

soluție de apă și amoniac (o lingură de amoniac la 500 ml apă). Pe porțiunile mai murdare, unde este nevoie să se insiste mai mult, după curățare, se vor tampona cu o bucată de cârpă uscată care să absoarbă murdăria. Se pun hainele pe umerase și se lasă să se zvânte bine la aer, ferite însă de razele directe ale soarelui. Soluția de apă cu amoniac se folosește și pentru îndepărtarea luciului de pe gulere sau mâneci (coate-antebrațe).

Hainele de piele se vor șterge bine de praf cu o cârpă moale, uscată, apoi se vor curăța cu un tampon umezit în zeamă de lămâie. Se va freca ușor suprafața de curățat, cu mișcări circulare mici, se va lăsa să se zvânte bine, apoi se va unge cu un burete înmuiat în ulei de ricin sau chiar cu cremă de față. Se va lăsa haina să se zvânte bine, pe umeras, la umbră.

După 2-3 ore, hainele se pot pune din nou în șifonier.

Hainele vechi, a căror piele a început să se scorojească, se ung bine cu glicerină, o dată pe lună, sau cu ulei de ricin de 2-3 ori pe lună. Astfel, își vor recăpăta în mare parte suplețea și moliciunea.

Mai greu de curățat și de întreținut cu metode casnice sunt hainele din piele de antilopă. Puteți încerca să îndepărtați petele cu o gumă de șters, moale.

Hainele din blană naturală se întorc pe dos și se bat ușor cu o vergea elastică sau cu o nuia verde, subțire, care să se îndoaie ușor. După ce s-au bătut, se întorc pe față și se periază cu o perie moale, ca să se întindă perii, apoi se șterg în direcția de creștere a firelor de păr, cu un burete sau cu o cârpă umezită în apă rece. Cârpă sau buretele se va stoarce foarte bine, astfel ca perii să

nu se ude. Se va lăsa haina pe umeraș, să se zvânte bine, la umbră, timp de 2-3 ore, apoi se pune în șifonier.

Hainele din blană închisă la culoare se pot curăța prin frecare cu tărațe de grâu încălzite. Se va freca haina, de la guler în jos, cu mâna, în toate direcțiile, pentru ca perii să poată fi curățați până la rădăcină (până la piele). Se va întoarce apoi haina pe dos și se va bate ușor cu vergeaua sau cu o nuielușă, ca să se scuture bine tărațele.

Hainele din blană albă se vor curăța în același mod ca și cele închise la culoare folosind însă mălai sau făină încălzită.

Hainele din blană naturală care au fost udate în anumite împrejurări (ploaie, zăpadă) se vor usca departe de orice sursă de căldură, întinse pe o planșetă, după ce, în prealabil, au fost bine scuturate de apă.

Nu pulverizați niciodată parfum direct pe perii blănurilor, deoarece își pierd luciul și rezistența!

Mirosul de naftalină din haine se va înlătura dacă se vor așeza hainele lângă o sursă de căldură (calorifer, sobă – atenție la scântei!).

Nu se va pulveriza niciodată parfum direct pe perii blănurilor, deoarece aceștia își vor pierde luciul. Parfumul se va da întotdeauna în interior, pe căptușeala hainei de blană.

Gentile de piele naturală se vor curăța și se vor întreține ștergându-le periodic cu un tampon îmbibat în zeamă de lămâie. Cele care și-au pierdut lustrul se vor unge cu o cârpă înmuiată în albuș de ou bătut spumă. Se vor lăsa să se zvânte bine, apoi se vor lustrui cu o

bucată de pânză moale. Se mai pot unge și cu cremă de față, cu ajutorul unui tampon, după care se vor lustrui cu o cârpă moale.

Gentile din piele industrială se vor curăța cu o cârpă umezită în apă cu detergent de vase sau șampon, după care se vor clăti, ștergându-le cu o lavetă înmuiată în apă cu puțin oțet și bine stoarsă. Se vor lăsa să se zvânte puțin și se vor lustrui cu o cârpă moale, uscată.

Gentile din pânză se vor spăla în mașina de spălat sau se vor curăța cu un tampon înmuiat în alcool alb.

Gentile de antilopă se vor curăța ștergându-le ușor cu o gumă de șters moale sau frecându-le cu sare extra-fină de bucătărie, uscată. După curățare se va scutura bine sarea și se va peria geanta cu o perie moale.

CĂMARA

Se vor scoate toate borcanele, cutiile sau ce mai există în cămară, se va curăța totul (pereți, rafturi, ușă, pardoseală) cu o soluție de apă caldă și detergent universal, apoi se va clăti cu apă rece, în care s-a adăugat puțin oțet.

Atât curățarea, cât și clătirea, se vor face cu o cârpă înmuiată și bine stoarsă.

Se va șterge mai întâi praful cu o cârpă uscată sau se va aspira, iar după spălare și clătire se va șterge totul cu o cârpă uscată și se va lăsa ușa de la cămară deschisă câteva ore, ca să se zvânte bine.

Între timp se vor spăla borcanele, sticlele etc. și se vor șterge de praf celelalte obiecte care nu pot fi spălate.

Nu introduceți lucruri sau obiecte umede în cămară, pentru că există riscul ca acestea să mucegăiască sau să putrezească, emanând un miros neplăcut!

După ce cămara este bine uscată, se vor reintroduce obiectele curățate și perfect uscate.

BUCĂTĂRIA

Se vor goli toate dulapurile, se va aspira praful de pe pereți și pardoseală și se va șterge cel de pe mobilă și din interiorul acesteia cu o cârpă uscată.

Vopseaua de pe plafon (dacă este lavabilă) se va spăla cu o cârpă înmuiată în apă caldă cu detergent universal (de preferat din cel ce nu necesită clătire), apoi se va șterge cu o cârpă uscată. Se va schimba apa cu detergent de fiecare dată când se va murdări.

În același mod se va curăța și faianța. Pentru a vă ușura munca și a economisi timpul, este recomandabil să folosiți pentru faianță un spray pentru geamuri sau un detergent universal de calitate (care nu necesită clătire și în același timp dezinfectează și dă strălucire). Dacă nu aveți la îndemână un spray pentru geamuri sau un detergent de calitate, iar faianța este foarte murdară, înmuiați un burete în apă caldă cu sodă de rufe sau cu detergent obișnuit, stoarceți surplusul de apă, umeziți suprafața de curățat și lăsați să se înmoaie 5-10 minute. Frecați bine cu o lavetă, cu mișcări circulare, fiecare placă în parte. Schimbați apa atunci când se murdărește. Clătiți cu o lavetă umezită în apă rece, în care s-a adăugat puțin oțet, apoi ștergeți cu o cârpă moale și uscată sau, de preferat, cu prosoape de hârtie.

Nu folosiți niciodată praf abraziv sau bureți de sârmă pentru curățarea plăcilor de faianță sau de gresie. Deter-

gentul de vase poate fi folosit cu succes pentru spălarea faianței. Vor fi curățate atât plăcile de faianță, cât și interstițiile dintre acestea. Pentru ca faianța să strălucească mai bine, se va adăuga în apa de clătire puțin oțet alimentar sau sare de bucătărie.

***Nu folosiți niciodată pentru curățarea faianței
și a gresiei materiale de curățat abrazive!***

Dulapurile de bucătărie

Dacă mobilierul din bucătărie este confecționat din lemn lustruit, se va șterge mai întâi bine de praf cu o cârpă uscată, după care se va curăța cu apă în care s-au fierțtărățe de grâu. Se va pune o cană de tărățe de grâu într-o oală cu un litru de apă și se va fierbe circa 10 minute, amestecând din când în când cu o lingură de lemn. Se ia oala de pe foc, se lasă să se răcească și se strecoară. Se va înmuia o lavetă în această soluție caldută, se va stoarce surplusul de apă și se va șterge lemnul cu mișcări circulare, mici.

Mobila se curăță întotdeauna mai întâi înăuntru și apoi pe dinafară. Se va lăsa circa 5 minute să se înmoaie, apoi se va freca bine cu o lavetă înmuiată tot în apă de tărățe, bine stoarsă. Se va înlocui soluția cu alta curată de fiecare dată când se murdărește. După curățare se va lăsa mobila să se zvânte fără să se lustruiască.

Lemnul lustruit se poate curăța și cu o lavetă umezită în bere caldută. Se va proceda în același mod ca și cu apa de tărățe de grâu.

Dulapurile din pal melaminat se pot șterge cu soluții speciale de curățat geamuri, pulverizate direct pe mo-

bilă și șterse apoi cu o lavetă moale sau se va umezi laveta în soluție și se va șterge mobila. Soluțiile speciale pot fi înlocuite cu succes cu bere caldută sau cu apă caldă și detergent de vase. În cazul din urmă se va clăti mobila cu o lavetă înmuiată în apă cu oțet și se va usca cu o cârpă uscată.

Mobila din pal melaminat alb se poate curăța foarte bine cu o lavetă umezită în alcool sanitar.

Mânerele de plastic se vor curăța cu un burete înmuiat în detergent de vase. Se vor lăsa să se înmoaie 5 minute, după care se vor șterge bine cu o lavetă umedă.

Frigiderul

În primul rând se va scoate din priză și se va lăsa să se dezghețe singur, fără a grăbi în vreun fel dezghețarea. Se va șterge în interior cu o lavetă înmuiată în apă cu detergent de vase, apoi se va clăti cu apă rece și oțet sau cu apă rece și bicarbonat de sodiu. Se va usca prin ștergere cu prosoape uscate de bumbac sau de hârtie. Înainte de a se repune în funcțiune, se va introduce în frigider o tigăiță cu zahăr ars sau o farfuriuță cu făină de muștar, care se vor lăsa circa o oră, pentru a îndepărta mirosurile din interior.

Înainte de curățarea aparatelor electrocasnice, nu uitați niciodată să le deconectați de la rețeaua electrică!

Exteriorul frigiderului se va curăța cu soluție de geamuri sau cu apă caldută și detergent de vase. Se clătește, în cazul în care se curăță cu detergent, cu apă rece în care s-a diluat puțin bicarbonat de sodiu (un vârf de cuțit de bicarbonat la 500 ml apă). Se va usca prin

ștergere cu un prosop curat de bumbac sau cu prosoape de hârtie.

Hota

Înainte de a începe curățarea, se va scoate mai întâi din priză. Se va curăța cu soluții speciale de curățat sau cu apă caldă și detergent de vase. Se va clăti cu o lavetă umezită în apă rece curată, apoi se va usca și se va lustrui cu prosoape de bumbac sau de hârtie. Se va curăța sau se va schimba filtrul.

Aragazul

Se va curăța din interior către exterior. Așadar, se va începe cu cuptorul. Se va scoate tabla de jos, dacă este mobilă, se va umezi cu soluție de degresat sau cu detergent de vase nediluat și se va lăsa să se înmoaie bine.

Se procedează la fel și cu pereții cuptorului, cu tava emailată pentru copt și cu grătarul. După 5-10 minute se vor freca suprafețele, astfel înmuiate, cu un burete de vase, până se obține rezultatul dorit.

Dacă grăsimea este veche și foarte arsă se va curăța mai greu. În acest caz puteți folosi un praf sau o cremă de curățat, un burete din material plastic sau chiar un burete metalic din fire inoxidabile, late și nu rotunde, care nu zgârie (se găsesc la firmele care distribuie produse de curățat și de întreținere a locuinței).

Aragazul se va șterge întotdeauna după ce a fost lăsat să se răcească complet. Dacă se șterge cât timp este cald, emailul nu va căpăta strălucire.

Pentru curățarea emailului din exteriorul aragazului se vor folosi numai bureți moi sau lavete înmuiate în apă caldă cu detergent de vase sau creme fine neabrazive.

Nu se freacă niciodată aragazul cu praf de curăţat, bureţi de sârmă sau alte produse care ar putea zgâria suprafaţa.

Arzătoarele se vor curăţa bine cu o perie aspră, astfel încât toate interstiţiile să fie destupate de acumulările de grăsime adunate în timp, care diminuează mult capacitatea calorică a ochiului de aragaz.

Butoanele aragazului se vor scoate şi se vor pune într-un vas cu apă caldă şi detergent de vase sau altă soluţie de degresat, unde se vor lăsa circa 30 de minute ca să se înmoaie bine, apoi se vor şterge, fiecare în parte, cu un burete sau cu o lavetă. Se vor clăti cu apă rece şi se vor usca bine cu un prosop de bumbac sau de hârtie.

Nu frecaţi niciodată suprafeţele emailate sau cele lustruite cu materiale abrazive sau cu bureţi de sârmă!

Sursa de lumină

Neon, aplică, lustră, vor fi curăţate numai după ce curentul a fost întrerupt de la tabloul electric.

Se va curăţa totul cu grijă, utilizând aceeaşi tehnică de lucru ca şi cea prezentată în capitolul „Sufrageria”.

Paharele de sticlă şi vasele de Jena se vor pune într-o oală mare cu apă caldă şi detergent de vase, se vor lăsa să se înmoaie 15-20 de minute, apoi se va spăla fiecare în parte cu un burete.

Paharele se vor clăti cu apă rece din abundenţă, iar pentru a căpăta strălucire se vor trece printr-un vas cu apă rece, în care s-a dizolvat puţină sare de bucătărie (o lingură de sare la 2 litri de apă).

Nu se freacă niciodată paharele de sticlă sau vasele de Jena cu bureți aspri sau cu substanțe abrazive. Pentru a da strălucire acestora din urmă, și pentru a îndepărta petele, se vor unge (după ce s-au uscat) cu un tampon înmuiat în gaz lampant. Se vor lăsa să se zvânte bine și se vor clăti cu apă caldă, trecând treptat robinetul la apă fierbinte.

Paharele de cristal se vor spăla cu apă caldută, în care s-a adăugat puțin detergent de vase, o lingură de oțet și o linguriță de sare de bucătărie (la 2 litri de apă).

Se vor spăla cu un burete sau cu o lavetă moale, se vor clăti cu apă rece din abundență, apoi se vor lăsa să se scurgă și se va șterge, fiecare în parte, cu un prosop de bumbac sau de hârtie.

O altă metodă de curățare a paharelor de cristal este folosirea fulgilor de cartofi cruzi. Se vor curăța de coajă, în acest scop, 1-2 cartofi, se vor spăla și se vor da prin răzătoarea mică. Se întind apoi fulgii pe un prosop și se freacă bine paharele, după care se clătesc cu apă rece.

Porțelanul (căni, cești, farfurii, castroane, plătouri etc.). Se pun vasele într-o oală emailată, se umple oala cu apă caldută, se adaugă puțin detergent de vase și se pune pe aragaz. Când apa s-a înfierbântat, se ia vasul de pe foc, se lasă să se răcească, apoi se curăță fiecare obiect în parte cu o lavetă sau cu un burete și se clătește sub jet de apă rece.

Ceștile și cănille de pe care nu s-au curățat foarte bine urmele de ceai sau cafea, se vor șterge cu un tampon înmuiat în oțet alimentar sau bicarbonat de sodiu.

Obiectele de porțelan care sunt crăpate, se pun într-o oală emailată, se acoperă cu lapte dulce și se fierb circa 15 de minute, la foc moderat. Se ia oala de pe foc, se lasă să se răcească, apoi se scot obiectele și se clătesc cu apă rece. Crăpăturile vor dispărea sau vor fi mult diminuate.

Vasele de inox, precum și tacâmurile din inox (nichelate, cromate) se vor curăța cu un burete înmuiat în oțet cald, zeamă de lămâie sau amoniac, apoi se vor spăla cu apă și detergent de vase și se vor clăti cu apă rece. După ce s-au scurs bine, se vor șterge cu prosoape de bumbac sau de hârtie.

Vasele de inox nu se vor curăța cu bureți de sârmă sau cu substanțe abrazive, care pot zgâria și distruge luciul vasului.

Tacâmurile din inox se pot curăța cu praf de curățat sau cu nisip cernut fin. La fel ca și cele de argint, pentru a fi curățate, se pot fierbe în apă în care au fiert cartofi și în care s-a adăugat o lingură de sare. Se vor lăsa să fiarbă circa 15 minute, apoi se va lua vasul de pe foc, se lasă să se răcorească puțin, după care se scot tacâmurile și se freacă fiecare în parte cu o lavetă. Se clătesc cu apă rece și se șterg cu un prosop de bumbac.

Vasele emailate

Pentru curățarea vaselor emailate nu se va folosi clor (hipoclorit), deoarece acesta mătuiește emailul. De asemenea, nici soda caustică nu este indicată pentru curățarea acestor vase, deoarece va subția stratul de email și va diminua durata de folosință a vaselor. Se vor fierbe

vasele într-un cazan cu apă, în care s-a adăugat puțin detergent de vase, oțet și sare (la 5 litri de apă se vor adăuga 100 ml detergent lichid de vase, 100 ml oțet și 3-4 linguri de sare grunjoasă). După circa o oră, se stinge focul, se lasă vasele să se răcorească puțin, apoi se scot și se clătesc cu apă caldă. Dacă sunt pătate de ceai, cafea sau fructe, se fierb în apă (sărată) în care au fiert cartofi cruzi.

Calcarul de pe un vas emailat se va curăța bine cu sare de bucătărie sau cu sare de lămâie umezită cu oțet. Se va înmuia buretele de vase în sarea umezită și se va freca energic vasul. Se va clăti apoi cu apă rece din abundență.

Vasele care au pe fund resturi de **mâncare arsă** se pun pe foc cu o soluție de apă și sare, iar când apa a dat în câteva clocote, se ia vasul, se lasă să se răcească puțin și se freacă cu un burete de metal sau cu o perie de plastic.

Teflonul se curăță întotdeauna cu apă caldă și detergent lichid de vase. Nu se vor folosi niciodată creme sau prafuri abrazive și nici bureți de sârmă sau plastic.

Vasele acoperite cu teflon se vor spăla după fiecare utilizare și se vor șterge cu un prosop moale de bumbac sau hârtie. Pentru întreținerea lor e bine să nu se așeze vasele direct pe flacăra aragazului, ci pe un disc metalic.

Nu se va amesteca niciodată mâncarea și nu se va întoarce friptura din vasele de teflon cu obiecte metalice, ci numai cu ustensile de lemn (linguri sau palete de lemn).

Vasele noi, înainte de prima lor utilizare, se vor spăla cu un burete cu apă caldă și detergent de vase, se vor

șterge bine cu un prosop de bumbac sau hârtie, după care se vor unge cu ulei alimentar, cu ajutorul unui șervețel de hârtie.

Chiuveta emailată se va degresa cu apă caldă și detergent de vase, iar pentru curățarea calcarului depus pe ea, se va freca cu sare fină de bucătărie, umezită cu oțet. Petele galbene care nu s-au curățat cu sare umezită cu oțet se vor tampona cu zeamă de lămâie sau cu sare de lămâie umezită.

Chiuvetele și vasele emailate care s-au îngălbenit se vor curăța cu sare de bucătărie umezită cu oțet alimentar!

Chiuveta din fibre presate la rece se va curăța cu apă caldă și detergent de vase, iar pentru clătire se va folosi apă rece în care s-a adăugat puțin oțet sau bicarbonat de sodiu. Nu se vor folosi bureți sau substanțe abrazive. Petele galbene se vor îndepărta frecându-le cu felii de lămâie sau cu sare de lămâie umezită.

Chiuveta din inox, precum și bateriile din inox, se vor curăța cu sare fină de bucătărie umezită cu oțet, îndepărtând astfel și urmele de calcar. Se vor șterge apoi cu un burete sau cu o lavetă înmuiată în apă caldă și detergent de vase, se vor clăti cu apă rece și se vor lustrui cu o lavetă uscată.

După ce chiuveta a fost bine curățată, se va desfunda. Pentru aceasta se folosește fie o substanță (pulbere sau gel) care se găsește în comerț, fie se desface sifonul și se curăță bine.

Pardoseala din bucătărie

Mozaicul se va mătura și se va aspira de praf, apoi se va înmuia o cârpă sau un mop în apă cu detergent, se va stoarce bine și se va șterge suprafața. Apa de spălat va fi schimbată de fiecare dată când se murdărește.

Pentru ca mozaicul să-și păstreze luciul, se va clăti cu apă în care s-a adăugat puțin gaz lampant (100 ml gaz la o găleată de apă). Se va înmuia mopul în apa cu gaz, se va stoarce bine și se va șterge mozaicul curățat în prealabil.

Se va lăsa să se usuce bine, cu ferestrele și ușile deschise.

Cimentul neted (sclivisit) se va curăța și se va întreține asemeni mozaicului. Cimentul care nu este bine netezit, cu asperități, se va freca cu o perie aspră, cu apă caldă și detergent, după care se va clăti de mai multe ori cu apă curată.

Gresia

Se va aspira sau se va mătura praful, apoi se va spăla cu apă caldă și detergent. În comerț se găsesc o mulțime de detergenți, la diferite prețuri, cu diverse arome, care au în conținut și substanțe dezinfectante și care vă pot ușura foarte mult munca. În lipsa unui detergent modern, puteți spăla gresia, cu rezultate foarte bune, în felul următor:

- puneți 4-5 linguri de sodă de rufe la 3-4 litri de apă caldă, înmuiați în ea o cârpă groasă sau un mop, stoarceți bine, apoi ștergeți suprafața de curățat. Lăsați să acționeze 10 minute, după care frecați cu o bucată

de molton sau cu mopul umezit în aceeași soluție (sau alta curată, dacă este cazul). Se va clăti cu apă rece în același mod în care s-a făcut și curățarea. Dacă suprafața nu este foarte murdară, nu e nevoie de înmuiere, ștergeți pur și simplu gresia cu un mop înmuiat în apă cu sodă și stors bine, apoi clătiți cu apă curată.

- folosiți orice detergent (de rufe sau de vase) diluat în apă caldă. Clătiți suprafața cu apă curată, schimbând-o de mai multe ori. Lăsați să se zvânte fără să călcați pe ea în acest timp, ca să nu rămână urme.

Gresia mată, care se folosește mai ales în exterior, precum și cea cu modele reliefate, se umezește bine cu apă și detergent sau sodă de rufe, se lasă să se înmoaie 10 minute, apoi se freacă cu o perie de plastic și se clătește bine, de mai multe ori, cu apă curată.

Atunci când se face curățenia de sezon, este bine ca spălarea pardoselilor să se facă cu cârpa pentru că numai în acest mod vor fi curățate bine toate colțurile, caturile și interstițiile dintre plăcile de gresie. Folosirea mopului se face mai mult pentru întreținerea curățeniei (de 2-3 ori pe săptămână).

Marmura

Marmura albă, fără pete, se curăță cu apă și detergent, apoi se clătește cu apă rece. Dacă este murdară de noroi, se înmoaie o cârpă groasă (de molton) în apă cu detergent și se întinde pe marmură. Se lasă 10 minute să se înmoaie noroiul, apoi se curăță ștergând de multe ori cu cârpa sau mopul înmuiat în apă cu detergent. Se schimbă apa de câte ori este nevoie. După ce s-a curățat bine, marmura se clătește cu apă rece în același

mod în care s-a efectuat spălatul. Pentru ca marmura să capete strălucire, se folosesc detergenți speciali; se pune puțin gaz lampant în apa de clătire (2-3 linguri de gaz la 4-5 litri de apă); se unge cu ceară de parchet sau mobilă, se lasă să se usuce bine, apoi se lustruiește cu o cârpă moale.

Dacă marmura este pătată, puteți folosi una din metodele următoare:

- se dizolvă o linguriță de sare fină de bucătărie în 50 ml apă oxigenată și se aplică soluția pe pată. Lăsați 5-10 minute, apoi ștergeți cu o cârpă umedă sau cu un burete moale;

- se freacă pata cu un tampon îmbibat în zeamă de lămâie;

- se dizolvă o linguriță de sare fină de bucătărie în 50 ml oțet alimentar de 9 grade, se înmoaie o cârpă sau un burete în această soluție și se freacă bine pata.

Marmura colorată

Se spală cu apă și detergent universal sau detergent de vase. Dacă nu se folosește un detergent special care dă strălucire suprafeței curățate, se va clăti marmura cu apă în care s-au pus câteva linguri de gaz lampant sau se lasă să se usuce după spălare și se ceruiește cu ceară de parchet sau de mobilă. După ceruire se lasă să se usuce bine și se lustruiește cu o cârpă moale, cu mișcări circulare mici.

BAIA

Plafonul

Se mătură sau se aspiră praful, se curăță plafonul, dacă este lavabil, cu o lavetă înmuiată în apă cu detergent universal și se clătește, în același mod, cu apă rece.

Faianța

După curățarea plafonului se va curăța faianța, folosind o soluție specială care curăță și dezinfectează. Se șterge fiecare placă de faianță în parte, inclusiv interstițiile dintre acestea. Dacă nu s-a folosit un detergent special care nu necesită clătire, ci unul universal sau de vase, se va clăti faianța cu o cârpă umezită în apă rece în care s-a pus puțin oțet sau sare de lămâie. Se lasă să se zvânte, după care se lustruiesc plăcile de faianță cu o cârpă moale, uscată.

Dulapurile de baie

După ce s-a curățat bine faianța, se vor goli dulapurile din baie și se vor curăța atât în interior, cât și în exterior.

De obicei, dulapurile din baie sunt confecționate din pal melaminat sau din plastic dur (presat). Se vor curăța în același mod ca și faianța, fără să se folosească apă din abundență, ci numai cârpe sau lavete umezite. Se

usucă și lustruiește mobilierul de baie cu un prosop de bumbac sau de hârtie. Se va curăța fiecare obiect în parte, înainte de a fi introdus în dulap.

Oglinda

Oglinda se va șterge cu soluție pentru geamuri. Dacă este un sezon rece, pentru a combate aburirea ei, folosiți pentru curățare spray-uri cu agent antiaburire sau, în lipsa acestora, folosiți apă rece în care s-a adăugat o linguriță de amoniac sau de alcool sanitar. Ștergeți apoi cu un prosop de hârtie sau cu o foaie de ziar, cu mișcări circulare mici, schimbând prosopul sau ziarul de fiecare dată când s-a umezit.

Pentru a evita aburirea oglinzii din baie, curățați-o cu apă rece în care diluați alcool sanitar!

Cabina de duș

Se vor șterge pereții cabinei de duș cu soluție specială sau cu apă și detergent de vase. Se clătește, în cazul în care s-a folosit detergent, cu o cârpă umezită în apă rece cu oțet, după care se lustruiește cu un prosop de hârtie.

Bateria și dușul se vor curăța cu soluții speciale care îndepărtează și urmele de calcar sau cu sare de lămâie umezită cu oțet. Se freacă bine cu o lavetă moale, apoi se clătește cu apă rece din abundență și se lustruiește cu un prosop de hârtie.

Cada de duș și cea de baie se curăță cu apă și detergent universal, care îndepărtează și calcarul, sau se freacă urmele de calcar cu sare de bucătărie sau de

lămâie umezită cu oțet. Nu folosiți pe cada emailată substanțe chimice de curățat care pot ataca emailul. Acestea îl vor mătui, îl vor subția și în timp îl vor distruge.

Nu utilizați substanțe chimice pentru curățarea căzii emailate, pentru că distruge stratul de email!

Chiuveța de faianță se poate curăța cu agenți chimici destinați acestui scop, aveți însă grijă să vă protejați mâinile cu mănuși de cauciuc, ochii cu ochelari și nu ar fi rău dacă ați folosi și o mască de protecție care să oprească pătrunderea vaporilor de substanțe chimice în căile respiratorii. De obicei, aceste substanțe au în compoziția lor acizi care pot arde sau irita pielea și mucoasele.

Se întinde substanța pe chiuvetă, se lasă să acționeze 5-10 minute, după care se șterge sau se freacă, dacă este cazul, cu un burete sau cu o lavetă. Se clătește cu apă rece din abundență. Bateria de la chiuvetă se poate curăța în același mod ca și chiuveta, dar după ce se zvântă bine, se lustruiește cu o lavetă. În lipsa acestor substanțe se va folosi apă cu detergent universal sau detergent de vase, iar urmele de calcar se îndepărtează frecându-le cu sare de lămâie umezită cu oțet.

După ce chiuveta a fost curățată, se desfunde fie prin folosirea unei substanțe de desfundat (praf sau gel), fie se desface sifonul și se curăță.

Vasul de toaletă

În același mod se va curăța și WC-ul sau bide-ul. Se curăță mai întâi bazinul înăuntru și pe dinafară, apoi vasul de WC (afară și înăuntru). Se folosesc neapărat

detergenți speciali care dezinfectează, substanțe chimice sau hipoclorit. În ultimele două variante vă recomandăm să vă protejați mâinile cu mănuși de menaj. Se clătesc apoi suprafețele cu apă rece din abundență.

Peria de curățat WC-ul se introduce o dată pe săptămână în apă cu dezinfectant și se înlocuiește o dată la 3 luni cu alta nouă.

Pentru întreținerea curățeniei WC-ului se vor folosi permanent substanțe odorizante și dezinfectante.

Mașina de spălat rufe

Se curăță cu o lavetă înmuiată în apă caldă cu detergent de vase și se clătește cu o lavetă înmuiată în apă rece și stoarsă bine. Se lasă să se zvânte și se lustruiește cu o cârpă moale, uscată.

Gresia

Gresia se va curăța utilizând aceleași tehnici ca cele descrise la capitolul „Bucătăria”.

HOLUL

Se aspiră praful, se șterg pereții, dacă sunt lavabili, apoi se curăță cuierul și dulapul pentru încălțăminte.

Dacă aceste obiecte de mobilier sunt confecționate din lemn lăcuit, se vor curăța cu o lavetă umezită în bere călduță sau în apă de țărâțe de grâu (vezi *Mobila din lemn lăcuit*, la capitolul „Sufrageria“). Obiectele din pal melaminat vor suporta același tratament de curățare ca cel descris în capitolul amintit mai sus.

Cuierul capitonat cu piele, se va curăța mai întâi de praf cu o cârpă uscată, apoi se va șterge cu un tampon îmbibat în zeamă de lămâie.

Se lasă să se zvânte bine și se unge cu un burete înmuiat în ulei de ricin. Se lasă să se usuce bine și se lustruiește cu o bucată de pluș sau de postav.

Oglinda se va curăța cu spray sau soluție pentru geamuri, iar în lipsa acestora, cu un tampon înmuiat în alcool sanitar. Se lasă să se zvânte și se lustruiesc cu un prosop de hârtie sau cu o foaie de ziar.

Dulapul pentru încălțăminte se golește, se șterge de praf, apoi se curăță în interior și exterior, la fel cum se arată în capitolul „Sufrageria“.

Încălțămintea de piele naturală se curăță de praf prin periere cu o perie moale (de ghetе). Urmele de noroi uscat se înlătură cu o cârpă umezită în apă cu detergent de vase sau cu detergent universal, apoi se clătește pielea prin ștergere cu o cârpă umezită în apă rece.

Pentru a îndepărta mirosul neplăcut din interiorul încălțămintei, se va folosi o soluție din apă, detergent lichid de vase, formol și alcool sanitar!

Pentru a îndepărta mirosul din interior, dar și pentru a curăța interiorul încălțămintei, se umezește o cârpă într-o soluție preparată din 100 ml apă rece, o linguriță detergent lichid de vase, două lingurițe formol, o linguriță alcool sanitar și se șterge cu cârpa bine stoarsă. Se lasă să se zvânte bine, se dau cu cremă, se lustruiesc, apoi se introduc în dulapul de încălțăminte.

Încălțămintea care nu este de sezon, după ce a fost curățată în interior și exterior se umple cu ghemotoace de hârtie, ca să-și păstreze forma, și se pune la păstrat în cutii de carton (de preferință cele în care a fost cumpărată).

Luciul de pe încălțămintea din piele de antilopă se curăță cu o gumă de șters moale, iar praful se îndepărtează prin periere cu o perie moale, uscată. Acest tip de piele nu se va curăța niciodată cu apă și nu va fi dată cu cremă.

Urmele albe de săruri rămase pe încălțămintea de piele după ce mergem prin zăpadă vor fi îndepărtate cu suc proaspăt de ceapă. Se taie ceapa pe jumătate, se freacă cu ea urmele ce trebuie înlăturate, se lasă să se

zvânte bine apoi se dă încălțăminte cu cremă și se lustruiește.

Urmele albe de săruri de pe încălțările cu care am mers prin zăpadă pot fi scoase cu suc de ceapă!

Încălțăminte udă (în urma unei ploii sau zăpezi) se va usca departe de orice sursă de căldură, în locuri aerisite, așezată cu talpa în sus, evitându-se încrețirea căptușelii și a branțurilor. Dacă, după uscare, pielea s-a scorojit, se va unge cu o cârpă înmuiată în ulei de ricin. Se lasă să stea 20-30 de minute, ca uleiul să pătrundă bine în piele, după care se dă încălțăminte cu cremă și se lustruiește.

Încălțăminte din piele industrială se curăță prin periere cu peria de ghetă, ca și cea din piele naturală. Se șterge cu o cârpă înmuiată în apă cu detergent, se clătește cu o cârpă umezită în apă rece, iar după ce s-a zvântat bine se dă cu cremă și se lustruiește.

Pielea industrială este mult mai puțin rezistentă decât cea naturală și nu va căpăta același lustru ca cea naturală, indiferent de crema care este folosită.

Încălțăminte de pânză se spală în mașina de spălat sau se curăță bine cu o perie de ghetă și se șterge cu o cârpă înmuiată în alcool alb.

INTRAREA ÎN LOCUINȚĂ

După curățarea holului se va trece la curățarea ușii de la antreu (sau marchiză, dacă există) și a celei de la intrare, utilizând aceleași tehnici de curățare ca cele prezentate la capitolul „Sufrageria”.

Se vor curăța apoi tocurile ușilor, covorașul de la intrare, treptele și pardoseala din fața ușii (dacă aceasta există, evident!).

I se va acorda o importanță la fel de mare și vizorului încastrat în ușa de la intrare. Acesta va fi curățat cu grijă cu soluții de curățat ecranele sau cu soluție de apă în care s-a diluat alcool sanitar. Se va șterge apoi foarte bine cu o cârpă moale, până la limpezirea totală a imaginii.

PLANTELE DE APARTAMENT

Căminul trebuie să fie un loc de relaxare, în care să ne simțim bine împreună cu cei dragi. Pentru a crea o atmosferă în care să revenim cu drag de fiecare dată, casa trebuie să fie curată, aerisită, încărcată de prospețime și bună dispoziție.

Am omis intenționat referirile la plante, un adevărat izvor de bună dispoziție și pace, pentru că am dorit să alocăm îngrijirii și curățirii lor un capitol special.

Un cămin fără plante vii, fără flori proaspete în vază este sumbru, monoton, lipsit de viață și, deseori, încărcat de o atmosferă apăsătoare, deloc propice traiului de zi cu zi. De aceea, acum ne vom ocupa de acest minuat domeniu, al plantelor de apartament.

Florile din vază

Florile se așează în vază una câte una, după ce li s-au îndepărtat frunzulițele de la baza tulpinii, pe porțiunea care va sta în apă.

Pentru ca durata lor de viață să fie cât mai lungă, în apa care se pune în vază se zdrobește și se dizolvă o aspirină. Tot pentru acest motiv, codițele florilor se vor scurta zilnic cu 1-2 cm. De asemenea, nu se va schimba zilnic toată apa din vază, ci doar o parte din aceasta, însă numai după ce a fost ținută 2-3 ore la temperatura camerei.

Florile culese din grădină sau de pe câmp nu se vor pune în aceeași vază cu cele recoltate din seră. Coditele (tulpinile) se vor tăia oblic, pentru ca suprafața de absorbție a apei să fie cât mai mare.

Florile de câmp se vor pune într-o vază cu apă puțin sărată (o linguriță de sare la un litru de apă).

Dacă ați procurat un buchet de flori pe care doriți să-l oferiți cuiva în următoarele zile sau ați cumpărat o coroană de flori cu una-două zile înainte de a o purta, pentru ca florile să rămână proaspete se pun într-o pungă, se leagă bine punga la gură și se ține în frigider. În felul acesta se pot păstra 2-3 zile.

Florile se vor așeza în vază în așa fel încât combinația de culori să fie cât mai atrăgătoare. Cele mai reușite combinații de culori, folosind evident aceleași flori, dar de culori diferite, cu adaos de frunze pentru a completa efectul, sunt: albastru-alb, bleu-alb, galben-alb, oranj-bleu, verde-alb ș.a.

Albul scoate întotdeauna în evidență celelalte culori, dând buchetului o delicatețe deosebită.

Plantele de apartament

Se șterg ghivecele de praf cu o cârpă uscată, apoi se curăță cu una umezită în apă cu puțin oțet. Farfuria în care stă ghiveciul se freacă cu sare de bucătărie sau sare de lămâie umezită cu oțet, cu un burete aspru, pentru a îndepărta calcarul depus pe aceasta. Se lasă să se scurgă sau se șterg de apă cu un prosop de hârtie. Pământul se sapă ușor cu un bețișor ascuțit, cu atenție, fără să tăiați rădăcinile adiacente sau să răniți în

vreun fel planta. Se completează ghiveciul cu pământ de flori și se folosește un îngrășământ de flori procurat de la florărie.

Folosiți pentru udat și pentru stropit frunzele apă de ploaie, colectată în vase de sticlă în timpul ploilor sau apă de izvor, ținută la temperatura camerei în care se află florile cu cel puțin două ore înainte de folosire. Apa

Nu folosiți apă de la robinet pentru a uda florile de apartament! Conține clor, dăunător vieții plantelor!

de la robinet conține clor, care este dăunător pentru plante. Dacă nu aveți pentru udat decât apă de la robinet, lăsați-o de pe o zi pe alta într-un vas larg, descopeți, pentru ca suprafața de trecere a clorului în aer să fie cât mai mare.

Pe timpul verii, udarea se va face seara, iar în restul anotimpurilor dimineata. Dacă temperatura din încăperea este foarte ridicată și pământul din ghivece se usucă repede, se pot uda plantele și de două ori pe zi, dimineata și seara.

Nu udați niciodată frunzele catifelate, pentru că picăturile de apă vor fi reținute de perișorii acestora și se vor păta sau vor putrezi. De altfel, chiar și atunci când se face udarea acestor plante, trebuie să se evite stropirea frunzelor. Cel mai indicat ar fi să puneți apă în farfuria ghiveciului și să o completați de fiecare dată când este nevoie. Pe fundul ghivecelor mari este bine să se pună pietriș care să permită drenarea apei.

Cele mai indicate ghivece sunt cele din ceramică, pentru că permit respirația rădăcinilor plantelor prin pereții lor.

Ficusul (arborele de cauciuc)

Frunzele ficusului se vor șterge de praf pe ambele părți, cu o cârpă moale și uscată, după care se vor curăța cu o lavetă înmuiată în apă sau bere. Astfel vor căpăta strălucire și suplețe.

Nu așezați ficusul direct în bătaia razelor de soare, fiindcă are de suferit și, în timp, poate să moară!

Ficusul nu este o plantă pretențioasă în ceea ce privește factorii de mediu, dar pentru o dezvoltare armonioasă are nevoie să fie udat cu regularitate. Stropiți periodic (1-2 ori pe săptămână) frunzele ficusului cu un pulverizator cu apă curată, pentru ca ele să fie bine hidratate.

Pe timpul verii, dacă este scos în balcon, ficusul nu se va așeza în bătaia directă a razelor soarelui. Dacă balconul nu este închis și plantele nu pot fi protejate măcar cu o perdeluță pusă la geam, lăsați-le mai bine în apartament, în apropierea ferestrei.

Colocasia

Este o plantă de apartament cu frunze mari, al căror limb poate ajunge până la 70 cm lungime și 50 cm lățime. Se cultivă în ghivece mari. Este o plantă iubitoare de căldură și lumină, dar cu toate acestea nu se va expune în bătaie directă a razelor soarelui, fără o perdeluță de protecție. Pământul din ghiveci trebuie să fie în permanență umed.

Colocasia are întotdeauna 3-4 frunze. De fiecare dată când una dintre acestea se usucă, va crește alta nouă. Când nu mai cresc frunze noi, înseamnă că plan-

ta viețuiește într-un pământ sărăcăcios și, ca atare, se va schimba parțial pământul sau se vor folosi îngrășăminte.

Frunzele plantelor de Colocasia se vor șterge de praf și se vor uda cu pulverizatorul cu apă o dată pe săptămână.

Filodendronul

Este o plantă ornamentală cu frunze mari, lucioase, adânc crestate. Rădăcinile aeriene care cresc pe tulpină nu se vor îndepărta. Când plantele sunt tinere, frunzele sunt întregi, necrestate. Este puțin pretențios la factorii de mediu. Ceea ce îi trebuie unui Filodendron ca să se dezvolte bine și să viețuiască sunt: un pământ bogat în minerale, lumină și apă.

Sunt foarte multe specii de Filodendron care se găsesc în casele românilor, tocmai datorită faptului că se întreține ușor. Ștergeți și stropiți frunzele o dată pe săptămână.

Palmierul (Curmalul)

Este o plantă iubită de lumină și apă, care se dezvoltă bine în încăperile mari, bine aerisite. Pe timpul verii se poate scoate în balcon sau în curte. Pământul trebuie să fie în permanență umed și, periodic, se va îmbogăți cu îngrășăminte pentru flori.

Frunzele se curăță de praf, cu mare grijă, cu o cârpă moale și uscată, o dată pe săptămână. Praful care s-a așezat pe frunze reduce drastic capacitatea de respirație a plantei, ceea ce duce, în final, la moartea frunzelor. Se stropesc frunzele o dată sau de două ori pe săptămână cu un pulverizator cu apă.

Leandru

Este un arbust ornamental care poate atinge înălțimea de 2-2,5 m, dacă este cultivat în hârdaie mari și i se oferă condiții optime de dezvoltare.

Primăvara, leandru se scoate pe balcon sau în curte, și se scurtează ramurile, pentru a favoriza apariția lăstarilor și a florilor. Se sapă ușor pământul, se completează și se aplică un îngrășământ de flori. Nu se dezvoltă bine în încăperi călduroase, de aceea iarna se lasă într-o cameră sau în balcon, unde temperatura medie va fi între 5-10° C.

Pentru îndepărtarea păduchilor țestoși care atacă de cele mai multe ori leandru, stropiți-l cu substanțe speciale, procurate din florării sau cu decoct de pelin (răcit în prealabil). Stropirea se va face seara, cu un pulverizator fin.

Feriga

Este o plantă ornamentală fără flori, cu frunze lungi, frumos arcuite, iubitoare de lumină și apă. Nu se vor așeza ghivecele în bătaia directă a razelor soarelui. Se udă des, menținându-se pământul în permanență umed și o dată sau chiar de două ori pe săptămână (în timpul verii) se vor stropi frunzele cu apă cu ajutorul unui pulverizator. Periodic se vor folosi îngrășăminte (de 2-3 ori pe an).

Aloe Vera

Este o plantă cu frunze cărnoase, lungi, zimțate pe margini, utilizată deseori în scopuri terapeutice. Sucul proaspăt de aloe obținut din frunza secționată se poate folosi pentru cicatrizarea rănilor și arsurilor.

Pământul în care este plantată Aloe Vera nu se va uda din abundență, mai ales iarna, pentru că planta va putrezi. Se umezește din când în când, mai des vara și mai rar iarna. Se vor stropi din când în când frunzele cu un pulverizator cu apă.

Crinul de iarnă

Este o plantă cu frunze lungi, care pot ajunge până la 50-60 cm, și ale cărei flori cresc în vârful unei tije înalte. Plantele înfloresc când au deja vârsta de doi ani. Frunzele se spală pe ambele părți cu un burete înmuiat în apă, o dată pe săptămână.

Pentru ca iarna florile să fie cât mai multe, în septembrie și octombrie se vor ține ghivecele în încăperi răcoroase și se vor uda rar (atât cât să nu se usuce). În luna noiembrie se mută în camere încălzite, luminoase și se va menține pământul în permanență umed.

Asparagusul

Este o plantă ornamentală fără flori, dar care se cultivă pentru finețea și frumusețea frunzelor sale. Este o plantă care atârână, de aceea se vor așeza ghivecele suspendate sau pe colțul mobilei.

Este o plantă iubitoare de lumină, așadar se va așeza cât mai aproape de fereastră, însă nu foarte aproape de calorifere, pentru că nu ea se dezvoltă bine la temperaturi ridicate, peste 18-20° C. Pământul din ghiveci trebuie să fie afânat și menținut în permanență umed. Se vor stropi și frunzele din când în când, cu un pulverizator cu apă. Nu se va muta ghiveciul dintr-un loc în altul, pentru că **Asparagusul** este sensibil la schimbarea bruscă a mediului.

Violetele de Africa

Se găsesc în casele românilor într-o gamă variată de culori. Sunt foarte apreciate deoarece florile rezistă mult timp. Cresc bine în ghivece mici, cu diametrul de 10 cm, în pământ ușor, poros, bogat în substanțe nutritive.

Lăstarii care apar la baza plantei se rup și se plantează în alte ghivece. Nu se vor stropi frunzulițele, pentru că se pătează sau putrezesc. Se recomandă ca apa pentru udat să se pună numai în farfurioara ghiveciului. Planta va absorbi apă atât cât are nevoie.

Pământul greu, dens, care reține apa, nu este indicat pentru violete. Rădăcina lor putrezește repede într-un mediu prea umed. Dacă sunt bine întreținute, acestea vor înflori tot timpul anului.

Cercelușul

Este o plantă decorativă puțin pretențioasă la factorii de mediu, cu flori de diverse culori (roșii, albe, roz, violete) care atârnă ca niște cerceluși, de unde și denumirea. De cele mai multe ori planta înflorește vara, dar dacă are condiții favorabile (lumină, apă, căldură și pământ bogat) poate înflori chiar și iarna.

Nu se va așeza ghiveciul în bătaia directă a razelor soarelui. Se va menține pământul în permanență umed. Se stropesc frunzele o dată pe săptămână, cu un pulverizator cu apă.

Floarea de ceară

Mai este denumită și planta cu flori de porțelan, datorită înfloreștențelor sale care par a fi artificiale. Nu se scoate pe balcon sau în curte. Este o plantă care se dezvoltă bine în încăperi calde, ferite de curenți reci de

aer, așezate în semiumbră. Se udă de fiecare dată când pământul începe să capete o culoare cenușie (nu când se usucă în totalitate) și, periodic, în apa de udat se pun și îngrășăminte minerale. Frunzele se șterg de praf cu o cârpă moale și uscată. După înflorire nu se vor rupe sau tăia pedunculii florali, pentru că în locul florilor uscate, pe aceiași pedunculi, vor apărea alte flori.

Cactușii

Sunt plante spinoase, cu tulpini groase, succulente, de diferite forme. Înfloresc rar, iar floarea frumos mirositoare se usucă în scurt timp. Se vor păstra întotdeauna la lumină, indiferent de anotimp.

Soarele le face numai bine, deoarece ei provin din zone aride. Udatul se va face rar, mai ales iarna. Au nevoie de puțină apă, atât cât să nu se usuce rădăcinile. Vara se udă de două ori pe săptămână, iar iarna de 2-3 ori pe lună. Nu se vor uda plantele, se va turna apa ușor pe marginea ghiveciului.

ÎNCHEIEREA...

O casă curată e ca un Templu...

Atunci când intri într-o casă curată, care miroase bine, care e aerisită, în care plantele vii dau atmosferei un aer plin de viață, de bucurie și fericire, pătrunzi într-un mediu încărcat de binefacere, care îți dăruiește toată energia de care ai nevoie ca să faci ceea ce faci tu mai bine, în fiecare zi!

Din ce în ce mai multe persoane își dau seama acum, mai mult ca niciodată, de nevoia unui mediu de viață benefic acasă, acolo unde ne retragem după o zi de muncă, pentru a ne „reîncărca bateriile”. De aceea, curățenia în locuință trebuie făcută periodic, inclusă în activitatea noastră săptămânală și lunară. Ea poate fi privită și folosită, mai ales de către persoanele predispuse la... „ședere prelungă”, drept ora săptămânală de... exerciții fizice! A face curat implică munca fizică, iar rezultatele unei astfel de munci, dacă e făcută programat, se vor vedea în silueta noastră și în pofta noastră de viață!

Cel puțin de două ori pe an, înainte de Crăciun și înainte de Paște, este necesară curățenia generală a întregii case. Programați-vă această activitate și pregătiți-o din timp, inclusiv uneltele și materialele de care veți avea nevoie, pentru a nu da „din colț în colț” după ele atunci când vă vor trebui. Pentru aceasta, scrieți o listă cu problemele de rezolvat în casă, iar apoi o alta cu

ceea ce vă trebuie pentru a le rezolva. Ca să nu vă fie dificil din punct de vedere financiar, luați materialele mai scumpe pe parcursul anului și depozitați-le în cămară sau în magazie (ori în debara sau pe balcon), pentru a le avea la îndemână chiar atunci când veți avea nevoie de ele.

Este indicat, de asemenea, să faceți o planificare și a muncii de întreținere a curățeniei în locuință; aceasta vă va da un program de urmat, veți fi mult mai organizați și veți învăța să vă folosiți timpul cu mai mult folos decât înainte. În definitiv, activitatea de curățenie nu este una pe care să o facem zilnic și, cu cât terminăm mai repede cu ea, cu atât ne putem bucura mai repede de roadele ei! De aceea, nu este indicat să lungiți foarte mult această operațiune, iar acest lucru se poate face doar dacă vă planificați pașii de lucru, unul după altul: balconul, sufrageria, dormitorul (sau dormitoarele), bucătăria, cămara, baia, holul, intrarea în locuință...

Deși poate părea ciudat, chiar și în această activitate de curățenie a locuinței aveți nevoie de autodisciplină și autocontrol, pentru că numai astfel rezultatele vor fi îmbucurătoare și vă vor da satisfacție atât dumneavoastră, cât și celorlalți membri ai familiei care locuiesc împreună cu dumneavoastră.

Și dacă tot am vorbit despre celelalte persoane care stau în casă, este bine ca întreaga activitate de curățenie și rearanjare a locuinței să se facă în echipă. Chemați la treabă soțul (soția) și copiii (nepoții), pentru că doar după ce vor munci ei înșiși, vor putea aprecia la adevărată valoare mediul curat în care trăiesc. În felul acesta, pe viitor vor avea grijă să facă cât mai puțină mizerie în casă...

După terminarea activității de curățenie, spălați și curățați foarte bine uneltele pe care le-ați utilizat, apoi depozitați-le cu grijă la locul lor din debara, balcon sau magazie, pentru că, cu siguranță, veți mai avea nevoie de ele în viitor.

Creați în casa în care trăiți exact mediul pe care îl doriți! Inventati lucruri noi, puneți-vă mintea la contribuție și aduceți la viață, spre bucuria dumneavoastră și a membrilor familiei, toate acele lucruri care fac plăcere sufletului și încântă inima! Bucuria tuturor va fi, astfel, mai mare și vă veți mândri din plin cu casa dumneavoastră de vis!

Creați-vă, deci, în fiecare zi, casa dumneavoastră de vis! Vă stă la îndemână! Chiar... acum!

Succes!

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Dan I. Seracu, *Preparați singuri*, Editura Albatros, București, 1982.
2. Mădălina Brebu, *Sfaturi pentru gospodine*, 1958.
3. *Enciclopedia căminului*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1975.
4. Predescu I., *300 de rețete pentru scoaterea petelor*, Editura Ceres, București, 1970.
5. *Plante de ornament*, Editura Alex-Alex 2001, București, 2004.
6. Aurelian Băltărețu, *Florile – parfum și culoare*, Editura Albatros, București, 1980.
7. Internet – site-uri destinate subiectului.

CUPRINS

Cuvântul editorului.....	5
Începutul.....	7
BALCONUL.....	9
Plafonul și pereții.....	9
Geamurile.....	9
Ghivecele de flori.....	10
Jardinierele.....	11
Hârdaiele.....	11
SUFRAGERIA.....	13
Plafonul și pereții.....	13
Tocăria de lemn.....	15
Tocăria din PVC.....	16
Geamurile de sticlă și termopan.....	17
Mobila.....	19
Mobila din lemn placat cu furnir.....	19
Mobila din lemn lăcuit.....	21
Mobila din pal melaminat.....	22
Mobila din răchită sau trestie.....	22
Tapițeria de stofă.....	23
Tapițeria din catifea și pluș.....	24
Tapițeria din piele.....	26
Parchetul din lemn ceruit.....	27
Parchetul melaminat.....	28

Dușumeaua.....	28
Dușumeaua vopsită.....	29
Linoleumul.....	29
Covorul persan.....	30
Covoarele de iută, mochetele și preșurile.....	33
Caloriferul.....	33
Soba de teracotă.....	34
Lustra.....	35
Veiozele și lampadarele.....	36
Tablourile și ramele lor.....	37
Tablourile pictate în ulei.....	38
Icoanele pictate pe lemn.....	39
Galeriile din plastic.....	40
Galeriile din lemn lăcuit.....	40
Galeriile cu stucaturi.....	40
Televizorul, calculatorul, casetofonul	40
Bibelourile din porțelan.....	41
Bibelourile din cristal și sticlă.....	41
Scrumierele.....	42
Bibelourile din alamă.....	42
Bibelourile din marmură, os sau fildeș.....	43
Bibelourile de argint, medaliile, statuetele, tacâmurile sau alte obiecte de argint.....	43
Platourile de argint.....	43
Bijuteriile de argint.....	44
Bijuteriile de aur și platină.....	44
Bijuteriile mai vechi.....	44
Perlele veritabile.....	45
Cărțile din bibliotecă.....	45
Husele canapelelor și fotoliilor.....	45
Perdelele din material sintetic.....	46
Perdelele din voal.....	46

Perdelele din bumbac.....	47
Milieurile din macramé sau din bumbac brodat.....	48
DORMITORUL.....	49
Pernele.....	49
Pilota.....	50
Salteaua.....	51
Perdelele, lenjeria și milieurile.....	51
Hainele groase.....	51
Hainele de piele.....	52
Hainele de blană naturală.....	52
Gentiile de piele naturală.....	53
Gentiile de piele industrială.....	54
Gentiile de pânză.....	54
Gentiile de antilopă.....	54
CĂMARA.....	55
BUCĂTĂRIA.....	56
Dulapurile de bucătărie.....	57
Frigiderul.....	58
Hota.....	59
Aragazul.....	59
Sursa de lumină.....	60
Paharele de sticlă, cristal și vasele de Jena.....	60
Paharele de cristal.....	61
Porțelanul.....	61
Ceștile și cămile.....	61
Obiectele de porțelan.....	62
Vasele de inox și tacâmurile.....	62
Vasele emailate.....	62
Teflonul.....	63

Vasele noi.....	63
Chiuveta emailată.....	64
Chiuveta din fibre presate.....	64
Chiuveta din inox	64
Mozaicul.....	65
Cimentul neted.....	65
Gresia.....	65
Gresia mată.....	66
Marmura	66
Marmura colorată.....	67
BAIA.....	68
Plafonul.....	68
Faianța.....	68
Cabina de duș.....	69
Cada de duș și de baie.....	69
Chiuveta de faianță.....	70
Vasul de toaletă.....	70
Mașina de spălat rufe.....	71
Gresia.....	71
HOLUL.....	72
Cuierul.....	72
Oglinda.....	72
Dulapul pentru încălțăminte.....	72
Încălțăminte din piele naturală.....	73
Încălțăminte udă.....	74
Încălțăminte de piele industrială.....	74
Încălțăminte din pânză.....	74
INTRAREA ÎN LOCUINȚĂ.....	75

PLANTELE DE APARTAMENT.....	76
Florile din vază.....	76
Florile de câmp.....	77
Plantele de apartament.....	77
Ficusul.....	79
Colocasiasa.....	79
Filodendronul.....	80
Palmierul.....	80
Leandru.....	81
Feriga.....	81
Aloe Vera.....	81
Crinul de iarnă.....	82
Asparagusul.....	82
Violetele de Africa.....	83
Cercelușul.....	83
Floarea de ceară.....	83
Cactușii.....	84
ÎNCHEIEREA... ..	85
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ.....	88
CUPRINS.....	89

PLANTELE DE ORNAMENT

Cartea pe care editura noastră v-o oferă vine în sprijinul tuturor iubitorilor de plante, fie ele de apartament, de grădină sau de seră!

Lucrarea conține sfaturi pertinente pentru grădinarii începători, trecând apoi prin cultura plantelor ornamentale de grădină, a celor de apartament, a celor suculente (cu frunze grase), a celor de balcon și a cultivării și creșterii arbuștilor ornamentali, tocmai buni de pus în orice apartament sau birou.

Autorii ne oferă, de asemenea, un consistent capitol despre cultura trandafirilor, insistând apoi și pe metodele de combatere a bolilor și dăunătorilor la diverse specii de plante.

Lucrarea se încheie cu un capitol special, despre prelungirea duratei de viață a florilor, despre amenajarea unei peluze cu gazon și despre înființarea unui gard viu.

Comandați cartea acum!

CARTEA PENTRU TOȚI
S.C. ALEX-ALEX & LETI PRESS
 Intrarea Dacilor nr. 2, ap. 3, sect. 1, București
 Tel.: 021-211.45.81 / 021-650.36.03

COLECȚIA „Minte sănătoasă în corp sănătos“

() Slăbim mâncând normal – <i>Melissa Hall</i>	7.00 lei/ex.
() Masaj, presopunctură, reflexoterapie – <i>Dr. Charles Hartmann</i>	6.00 lei/ex.
() Preparate culinare fără foc – <i>Florica Matei</i>	7.00 lei/ex.
() Preparate lacto-vegetariene – ***.....	8.50 lei/ex.
() Obezitatea, între a fi și a nu fi – <i>Barry Atkinson</i>	7.00 lei/ex.
() Alimentația copilului – ***.....	9.00 lei/ex.
() Diabetul și alimentația controlată – <i>Jane Grant Tougas</i>	9.00 lei/ex.
() Succesul copilului nostru – <i>Anant Pai</i>	6.50 lei/ex.
() Ghid pentru o viață lungă și sănătoasă – ***.....	7.00 lei/ex.
() Fitness – gimnastică pentru toți – <i>Richard Jenkin</i>	8.50 lei/ex.
() Regimul disociat – dieta vedetelor – <i>Anne Rice</i>	7.50 lei/ex.
() Rețete din cartofi – ***.....	7.00 lei/ex.
() Prăjituri cu miere – ***.....	6.00 lei/ex.
() Preparate din pește (Peștele și Sănătatea) – <i>Florentina Pavel</i>	6.50 lei/ex.
() Rețete culinare pentru toate buzunarele – <i>Florentina Pavel</i>	7.00 lei/ex.
() Salatele de legume și fructe – <i>Florentina Pavel</i>	7.00 lei/ex.
() Preparate la minut – <i>Florentina Pavel</i>	6.00 lei/ex.
() Prăjituri de casă – <i>Florentina Pavel</i>	6.00 lei/ex.
() Fructe în prăjituri – <i>Florentina Pavel</i>	6.00 lei/ex.
() Afrodiziace 100% naturale – <i>Florentina Pavel</i>	9.50 lei/ex.
() Preparate din ciuperci (Ciupercile și Sănătatea) – <i>Florentina Pavel</i>	7.00 lei/ex.
() Băuturi de casă – <i>Florentina Pavel</i>	7.00 lei/ex.
() Fructele și legumele – <i>Florentina Pavel</i>	7.00 lei/ex.
() Cocteiluri – <i>Florentina Pavel</i>	7.00 lei/ex.

COLECȚIA „Gospodăria de milioane“

() Nutria – <i>Georg-Gabriel Kircher</i>	6.50 lei/ex.
() Struțul – <i>Matthew A. Cauley</i>	7.50 lei/ex.
() Iepurele – ***.....	7.00 lei/ex.
() Nurca – <i>Dariusz Wolsky</i>	7.00 lei/ex.
() Prepelița și Fazanul – ***.....	7.00 lei/ex.
() Pledoarie pentru creșterea albinelor – <i>Paul Bucată</i>	6.00 lei/ex.
() Albinele – Stupina de lângă casă – ***.....	8.00 lei/ex.
() Capra – <i>dr. Dorina Ștefănașche</i>	7.00 lei/ex.
() Whisky și Gin – ***.....	7.00 lei/ex.
() Vinul și Cidrul – <i>Michel Delambre</i>	7.00 lei/ex.
() Berea – producție pentru consum propriu și comercializare – ***.....	7.00 lei/ex.

() Coniacul – distilate din vin – ***	7.00 lei/ex.
() Ciuperci comestibile – Ioana Tudor.....	7.50 lei/ex.
() Lactatele – ***	7.00 lei/ex.
() Legumele – cultivare pentru consum propriu și comerț – ***	7.50 lei/ex.
() Livada noastră – De la doi-trei pomi la sute – ***	7.50 lei/ex.
() Conservate din legume și fructe – Vanda Bulgakova.....	7.50 lei/ex.
() Plante de ornament – ***	7.00 lei/ex.
() Creșterea viermilor de mătase – ing. Alexandra Matei.....	7.00 lei/ex.
() Găini de rasă și Bibilici – P. Pavelescu & I. Bărbat.....	9.00 lei/ex.
() Creșterea porcinelor în fermele mici – Zeneci Nicolae.....	9.00 lei/ex.
() Canarul – Dr. Dorina Ștefânache, crescător Mușat Ștefan.....	7.50 lei/ex.
() Peștii exotici – Roberta Tărtășeanu.....	8.50 lei/ex.
() Perușii – Hobby sau Afacere – Roberta Tărtășeanu.....	9.00 lei/ex.
() Creșterea Chinchillelor – Roberta Tărtășeanu.....	7.50 lei/ex.
() Curățenia locuinței – Florentina Pavel.....	8.50 lei/ex.

COLECȚIA „Diverse“

() 23 August 1944 – Controverse Istorico-politice – Udrea Traian.....	15.00 lei /ex.
() Antrenamentul sexual – ***	8.50 lei/ex.
() Cum să devii fotomodel – Natasha Gayheart.....	7.50 lei/ex.
() Plantele medicinale – Terapie naturistă – ***	9.50 lei/ex.
() LIFE COACH – Arta de a Trăi – Constantin D. Pavel.....	13.00 lei/ex.
() Alege un nume copilului tău – Kyle J. Yeats.....	9.50 lei/ex.
() America sub teroare – ***	9.50 lei/ex.
() Calculul integral intensiv-explicativ (pt. Bacalaureat și Admitere).....	5.50 lei/ex.
() Studiul funcțiilor (pt. Bacalaureat și Admitere).....	5.50 lei/ex.

COLECȚIA „Bulă 2005“

() Bancuri de nota 80, 90, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700.....	2.50 lei/ex.
() Bancuri de nota 800, 900, 1000.....	2.50 lei/ex.
() Filozofie veselă despre viață – Corneliu Șincan (560 pag.).....	15.00 lei /ex.

Pentru comenzi mai mari de 5 cărți, beneficiați de o **reducere de 10%**.

Pentru comenzi mai mari de 20 exemplare, **rabatul se negociază**.

Taxele poștale sunt de 3.00 RON, indiferent de valoarea comenzii.

Achitarea coletului se face ramburs (la ridicare).

Comenzile sunt valabile în limita stocului.

Notă:

Urmare a majorărilor manoperei tipografie, a scumpirii benzinei,
a taxelor poștale și a devalorizării repetate a leului,
editura își rezervă dreptul de a modifica, periodic, prețurile cărților.